

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- Kommissionens förordning (EG) nr 125/2001 av den 23 januari 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 126/2001 av den 23 januari 2001 om ändring av förordningarna (EEG) nr 2312/92 och (EEG) nr 1148/93 om närmare bestämmelser för införandet av de särskilda åtgärderna för att försörja de utomeuropeiska departementen med levande nötkreatur och avelshästar 3**
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 127/2001 av den 23 januari 2001 om ändring av förordning (EG) nr 28/97 och om upprättande av en prognostiserad försörjningsbalans för vissa vegetabiliska oljor (utom olivolja) avsedda för bearbetningsindustrin i de utomeuropeiska franska departementen 7**
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 128/2001 av den 23 januari 2001 om ändring av kommissionens förordning (EEG) nr 2826/92 om tillämpningsföreskrifter för de särskilda åtgärderna för att försörja de franska utomeuropeiska departementen med produkter från ägg, fjäderfäkött och kaniner 9**
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 129/2001 av den 23 januari 2001 om ändring av förordning (EEG) nr 2989/92 om gemensamma bestämmelser för genomförandet av de särskilda åtgärderna för att försörja de franska utomeuropeiska departementen med grisköttsprodukter 11**
- Kommissionens förordning (EG) nr 130/2001 av den 23 januari 2001 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i januari 2001 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 1374/98 13
- Kommissionens förordning (EG) nr 131/2001 av den 23 januari 2001 om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under januari 2001 för de tilläggskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännas 15

★ Rådets direktiv 2001/41/EG av den 19 januari 2001 om ändring, vad gäller den tidsperiod som grundskattesatsen för mervärdeskatt skall tillämpas, av sjätte direktivet (77/388/EEG) beträffande det gemensamma systemet för mervärdeskatt	17
--	----

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2001/63/EG:

★ Rådets beslut av den 19 januari 2001 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 2001	18
---	----

2001/64/EG:

★ Rådets rekommendation av den 19 januari 2001 om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik	27
--	----

Kommissionen

2001/65/EG:

★ Kommissionens beslut av den 23 januari 2001 om ändring av beslut 96/333/EG om fastställande av ett hälsointyg för levande tvåskaliga blötdjur, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor och sniglar från tredje länder som inte ännu omfattas av ett särskilt beslut ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 127]	38
--	----

2001/66/EG:

★ Kommissionens beslut av den 23 januari 2001 om ändring av beslut 97/296/EG om upprättande av en förteckning över de tredje länder från vilka import av fiskeprodukter för livsmedel är tillåten ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 128]	39
--	----

2001/67/EG:

★ Kommissionens beslut av den 23 januari 2001 om ändring av beslut 95/328/EG om upprättande av hygienintyg för fiskprodukter med ursprung i de tredje länder som ännu inte omfattas av ett särskilt beslut ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 130]	41
---	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 125/2001
av den 23 januari 2001
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 23 januari 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	74,5
	204	38,6
	624	64,6
	999	59,2
0707 00 05	052	116,8
	624	193,9
	628	150,8
	999	153,8
0709 90 70	052	119,7
	204	88,9
	999	104,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	39,2
	204	51,3
	212	49,8
	624	36,8
	999	44,3
0805 20 10	204	102,5
	624	53,8
	999	78,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,4
	204	91,3
	624	81,1
	999	81,6
0805 30 10	052	61,9
	600	66,6
	999	64,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	86,7
	400	88,7
	404	83,7
	720	109,2
	728	73,7
	999	88,4
0808 20 50	052	189,0
	388	138,4
	400	88,4
	720	106,1
	999	130,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 126/2001

av den 23 januari 2001

om ändring av förordningarna (EEG) nr 2312/92 och (EEG) nr 1148/93 om närmare bestämmelser för införandet av de särskilda åtgärderna för att försörja de utomeuropeiska departementen med levande nötkreatur och avelshästar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 3763/91 bör det antal renrasiga avelsdjur av nötkreatur och renrasiga avelshästar med ursprung i gemenskapen för vilka stöd beviljas i syfte att utveckla produktionsmöjligheterna i de franska utomeuropeiska departementen, fastställas.
- (2) Kvantiteterna i de prognostiserade försörjningsbalanserna samt stödbeloppen för dessa produkter fastställdes i kommissionens förordningar (EEG) nr 2312/92 ⁽³⁾ och (EEG) nr 1148/93 ⁽⁴⁾, senast ändrade genom förordning (EG) nr 2590/1999 ⁽⁵⁾.
- (3) Efter det att de franska myndigheterna lämnade in uppgifter om behoven i de franska departementen bör det fastställas en ny prognostiserad försörjningsbalans och bilagorna till förordningarna (EEG) nr 2312/92 och (EEG) nr 1148/93 bör ersättas med bilagorna till den här förordningen.
- (4) Vid granskningen av kostnaderna för försörjningen av renrasiga avelsdjur konstaterades inga större förändringar. De stödbelopp som beviljades för år 2000 bör följaktligen behållas.
- (5) Bilagorna till förordningarna (EEG) nr 2312/92 och (EEG) nr 1148/93 bör därför ändras.
- (6) Den här förordningen skall träda i kraft efter det att tidsfristen har gått ut för inlämnandet av licenser i januari 2001. För att undvika störningar i försörjningen i de franska utomeuropeiska departementen bör undantag göras från artikel 9.1 och 9.2 i förordning (EEG) nr 2312/92 och från artikel 4.1 och 4.2 i förord-

ning (EEG) nr 1148/93. Endast för den månaden bör det göras möjligt att lämna in licenser senast fem arbetsdagar efter det att den här förordningen har trätt i kraft och tidsfristen för utfärdandet av licenser bör fastställas till senast tio arbetsdagar efter det att den här förordningen har trätt i kraft.

- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Bilaga III till förordning (EEG) nr 2312/92 skall ersättas med bilaga I till den här förordningen.
2. Genom undantag från artikel 9.1 i förordning (EEG) nr 2312/92 skall, under januari 2001, licensansökningar lämnas in till den behöriga myndigheten senast fem arbetsdagar efter det att den här förordningen har trätt i kraft.

Genom undantag från artikel 9.2 förordning (EEG) nr 2312/92, skall, under januari 2001, licensansökningarna utfärdas senast tio arbetsdagar efter det att den här förordningen har trätt i kraft.

Artikel 2

1. Bilaga III till förordning (EEG) nr 1148/93 skall ersättas med bilaga II till den här förordningen.
2. Genom undantag från artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 1148/93 skall, under januari 2001, licensansökningar lämnas in till den behöriga myndigheten senast fem arbetsdagar efter det att den här förordningen har trätt i kraft.

Genom undantag från artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 1148/93, skall under januari 2001, licensansökningarna utfärdas senast tio arbetsdagar efter det att den här förordningen har trätt i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 222, 7.8.1992, s. 32.

⁽⁴⁾ EGT L 116, 12.5.1993, s. 15.

⁽⁵⁾ EGT L 315, 9.12.1999, s. 7.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

"BILAGA III

DEL 1

Leverans till Réunion av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen för 2001*(euro per djur)*

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	429	930

DEL 2

Leverans till Guyana av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen för 2001*(euro per djur)*

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	153	930

DEL 3

Leverans till Martinique av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen för 2001*(euro per djur)*

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	9	930

DEL 4

Leverans till Guadeloupe av renrasiga nötkreatur för avel med ursprung i gemenskapen för 2001*(euro per djur)*

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0102 10 00	Renrasiga nötkreatur för avel ⁽¹⁾	9	930

⁽¹⁾ Produkter under denna rubrik omfattas av villkoren i relevanta gemenskapsbestämmelser."

BILAGA II

"BILAGA

DEL 1

Leverans till Guyana av renrasiga hästar för avel med ursprung i gemenskapen för 2001*(euro per djur)*

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0101 11 00	Renrasiga hästar för avel ⁽¹⁾	7	930

DEL 2

Leverans till Martinique av renrasiga hästar för avel med ursprung i gemenskapen för 2001*(euro per djur)*

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0101 11 00	Renrasiga hästar för avel ⁽¹⁾	3	930

DEL 3

Leverans till Guadeloupe av renrasiga hästar för avel med ursprung i gemenskapen för 2001*(euro per djur)*

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0101 11 00	Renrasiga hästar för avel ⁽¹⁾	0	930

DEL 4

Leverans till Réunion av renrasiga hästar för avel med ursprung i gemenskapen för 2001*(euro per djur)*

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal djur som skall levereras	Stöd
0101 11 00	Renrasiga hästar för avel ⁽¹⁾	5	930

⁽¹⁾ Produkter under denna rubrik omfattas av villkoren i rådets direktiv 90/427/EEG av den 26 juni 1990 om avelsmässiga och genealogiska villkor för handeln med hästdjur inom gemenskapen (EGT L 224, 18.8.1990, s. 55)."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 127/2001

av den 23 januari 2001

om ändring av förordning (EG) nr 28/97 och om upprättande av en prognostiserad försörjningsbalans för vissa vegetabiliska oljor (utom olivolja) avsedda för bearbetningsindustrin i de utomeuropeiska franska departementen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 28/97 av den 9 januari 1997 om genomförandebestämmelser för särskilda åtgärder för att försörja de franska utomeuropeiska departementen med vissa vegetabiliska oljor avsedda för bearbetningsindustrin och upprättandet av en prognostiserad försörjningsbalans ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2359/2000 ⁽⁴⁾, upprättas en prognostiserad försörjningsbalans för dessa produkter för år 1999.
- (2) I artikel 2 i förordning (EEG) nr 3763/91 fastställs att prognostiserade försörjningsbalanser för jordbruksprodukter huvudsakligen avsedda som livsmedel och för bearbetning skall upprättas varje år. Följaktligen bör man upprätta den prognostiserade försörjningsbalansen för vegetabiliska oljor avsedda för bearbetning i de franska utomeuropeiska departementen för år 2001. Följaktligen bör bilagan till förordning (EG) nr 28/97 ändras.
- (3) Denna förordning kommer att träda i kraft efter det att tidsfristen för ansökan om licens har gått ut i januari 2001. För att motverka avbrott i försörjningen av de utomeuropeiska departementen bör det beviljas

undantag från artikel 4.1 och 4.2 i förordning (EG) nr 28/97 och det bör endast under denna månad, vara tillåtet, att lämna in licensansökningar till och med den femte arbetsdagen efter det att denna förordning träder i kraft och vidare bör det vara tillåtet att fastställa tidsfristen för utfärdande av licenser till tio arbetsdagar efter det att denna förordning trätt i kraft.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 28/97 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Genom undantag från artikel 4.1 får, under januari 2001, licensansökningar lämnas in till de behöriga myndigheterna till och med den femte arbetsdagen efter det att denna förordning träder i kraft.

Genom undantag från artikel 4.2 får, under januari 2001, licenser utfärdas under tio arbetsdagar efter det att denna förordning trätt i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 6, 10.1.1997, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 272, 25.10.2000, s. 17.

BILAGA

"BILAGA

Prognostiserad försörjningsbalans för de franska utomeuropeiska departementen för vegetabiliska oljor (utom olivolja) avsedda för bearbetningsindustrin, med KN-nummer 1507 till 1516 (utom 1509 och 1510) för år 2001

Departement	Kvantitet (i ton)
Franska Guyana	311
Martinique	1 549
Réunion	8 908
Guadeloupe	232
Totalt	11 000"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 128/2001

av den 23 januari 2001

om ändring av kommissionens förordning (EEG) nr 2826/92 om tillämpningsföreskrifter för de särskilda åtgärderna för att försörja de franska utomeuropeiska departementen med produkter från ägg, fjäderfäkött och kaniner

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om särskilda åtgärder rörande vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1237/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2826/92 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 897/97 ⁽⁴⁾, fastställs stödbeloppen och mängder för de franska utomeuropeiska departementens försörjning av kläckägg, avelskycklingar och avelskaniner som har sitt ursprung inom den övriga gemenskapen. Dessa stödbelopp bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för inköp på världsmarknaden, förhållanden som beror på de franska utomeuropeiska departementens geografiska läge samt grunden för de gällande priserna vid export till tredje land av de aktuella djuren eller produkterna.
- (2) I det rådande marknadsläget inom sektorerna för ägg, fjäderfäkött och kaniner medför tillämpningen av dessa bestämmelser och kriterier att mängderna måste ändras.
- (3) Det bör även fastställas att stödet för försörjningen med renrasiga avelskaniner skall gälla hela denna kategori av djur.
- (4) Denna förordning kommer att träda i kraft efter det att tidsfristen för ansökan om licens har gått ut i januari 2001. För att motverka avbrott i försörjningen av de utomeuropeiska departementen bör det beviljas

undantag från artikel 4.1 och 4.2 i förordning (EEG) nr 2826/92 och det bör, endast under denna månad, vara tillåtet att lämna in licensansökningar till och med den femte arbetsdagen efter det att denna förordning träder i kraft och vidare bör det vara tillåtet att fastställa tidsfristen för utfärdande av licenser till tio arbetsdagar efter det att denna förordning trätt i kraft.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 2826/92 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Genom undantag från artikel 4.1 får i förordning (EEG) nr 2826/92, under januari 2001, licensansökningar lämnas in till de behöriga myndigheterna till och med den femte arbetsdagen efter det att denna förordning trätt i kraft.

Genom undantag från artikel 4.2 får i förordning (EEG) nr 2825/92, under januari 2001, licenser utfärdas under tio arbetsdagar efter det att denna förordning trätt i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 285, 30.9.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 128, 21.5.1997, s. 10.

BILAGA

"BILAGA

Försörjning per kalenderår av de franska utomeuropeiska departementen med avelsmaterial som har sitt ursprung i gemenskapen

KN-nummer	Varubeskrivning	Antal	Stödbelopp
			EUR per 100 enheter
ex 0105 11	Avelskycklingar ⁽¹⁾	80 000	30
ex 0407 00 19	Kläckägg avsedda för uppfödning av avelskycklingar ⁽¹⁾	5 000	24
			EUR per enhet
ex 0106 00 10	Renrasiga avelskaniner	500	60

⁽¹⁾ I enlighet med den definition som fastställs i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 2782/75 (EGT L 282, 1.11.1975, s. 100)."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 129/2001

av den 23 januari 2001

om ändring av förordning (EEG) nr 2989/92 om gemensamma bestämmelser för genomförandet av de särskilda åtgärderna för att försörja de franska utomeuropeiska departementen med grisköttsprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2989/92 ⁽³⁾ fastställs stöd enligt artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 3763/91 för leveranser av renrasiga avelsgrisar med ursprung inom gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen och vilket antal renrasiga grisar med ursprung i gemenskapen som stödet gäller.
- (2) Erfarenheterna de senaste åren har visat att det antal djur som fastställs i bilagan till förordning (EEG) nr 2989/92 har överstigit de verkliga behoven av renrasiga avelsgrisar i de franska utomeuropeiska departementen. Antalet stödberättigande djur bör därför minska.
- (3) Denna förordning kommer att träda i kraft efter det att tidsfristen för ansökan om licens har gått ut i januari 2001. För att motverka avbrott i försörjningen av de utomeuropeiska departementen bör det beviljas undantag från artikel 4.1 och 4.2 i förordning (EEG) nr 2989/92 och det bör, endast under denna månad, vara tillåtet att lämna in licensansökningar till och med den

femte arbetsdagen efter det att denna förordning träder i kraft och vidare bör det vara tillåtet att fastställa tidsfristen för utfärdande av licenser till tio arbetsdagar efter det att denna förordning träder i kraft.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 2989/92 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Genom undantag från artikel 4.1 får, under januari 2001, licensansökningar lämnas in till de behöriga myndigheterna till och med den femte arbetsdagen efter det att denna förordning träder i kraft.

Genom undantag från artikel 4.2 får, under januari 2001, licenser utfärdas under tio arbetsdagar efter det att denna förordning träder i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 300, 16.10.1992, s. 12.

BILAGA

"BILAGA

Leveranser till de franska utomeuropeiska departementen av renrasiga avelssvin med ursprung i gemenskapen per kalenderår

KN-nummer	Varuslag	Antal djur som skall levereras	Stöd (i euro per djur)
0103 10 00	Renrasiga avelssvin (1):		
	— handjur	10	440
	— hondjur	80	380

(1) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i relevanta särskilda gemenskapsbestämmelser är uppfyllda."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 130/2001

av den 23 januari 2001

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i januari 2001 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 1374/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1670/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1374/98 av den 29 juni 1998 om tillämpningsföreskrifter för importsystemet och införande av tullkvoter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1998/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 14.4 i denna, och

av följande skäl:

Ansökningar som har lämnats in med avseende på de produkter som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1374/98 avser för vissa produkter större kvantiteter än de som är tillgängliga. Därför bör tilldelningskoefficienter fastställas för de kvantiteter som ansökningarna gäller.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Antalet begärda importlicenser, som gäller produkter enligt de löpnummer i bilaga II till förordning (EG) nr 1374/98 som anges i bilaga I till denna förordning, och som har lämnats in under förordning (EG) nr 1374/98 för perioden från och med den 1 januari till och med den 30 juni 2001 kommer att påverkas av de tilldelningskoefficienter som anges.

2. Antalet begärda importlicenser, som gäller produkter enligt de löpnummer i bilaga III B till förordning (EG) nr 1374/98 som anges i bilaga II till denna förordning, och som har lämnats in under förordning (EG) nr 1374/98 för perioden från och med den 1 januari till och med den 30 juni 2001 kommer att påverkas av de tilldelningskoefficienter som anges.

3. Antalet begärda importlicenser, som gäller produkter enligt de löpnummer i bilaga III C till förordning (EG) nr 1374/98 som anges i bilaga III till denna förordning, och som har lämnats in under förordning (EG) nr 1374/98 för perioden från och med den 1 januari till och med den 30 juni 2001 kommer att påverkas av de tilldelningskoefficienter som anges.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 januari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 185, 30.6.1998, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 238, 22.9.2000, s. 28.

BILAGA I

Löpnummer i bilaga II till förordning (EG) nr 1374/98	TARIC-nummer	Period: januari-juni 2001 Tilldelningskoefficient
33	09.4590	0,0087
34	09.4599	0,0012
36	09.4591	0,1684
37	09.4592	0,2909
38	09.4593	1,0000
39	09.4594	0,0061
41	09.4595	0,0039
44	09.4596	0,0016

BILAGA II

Löpnummer i bilaga III B till förordning (EG) nr 1374/98	TARIC-nr	Period: januari-juni 2001 Tilldelningskoefficient
13	09.4101	1,0000

BILAGA III

Löpnummer i bilaga III C till förordning (EG) nr 1374/98	TARIC-nr	Period: januari-juni 2001 Tilldelningskoefficient
15	09.4151	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 131/2001

av den 23 januari 2001

om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under januari 2001 för de tillägskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1279/98 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter avseende de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 för Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2857/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna och,

av följande skäl:

(1) I artikel 1 och 2 i förordning (EG) nr 1279/98 fastställs de kvantiteter produkter från nötköttssektorn med ursprung i Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern som får importeras på särskilda villkor under perioden 1 januari–31 mars 2001. De kvantiteter produkter från nötköttssektorn med ursprung i Ungern, Tjeckiska republiken och Rumänien som omfattas av ansökningar om importlicens är sådana att importlicenser kan beviljas för hela den kvantitet som ansökningarna gäller. Emellertid måste ansökningarna för produkter från nötköttssektorn med ursprung i Polen minskas proportionellt enligt artikel 4.4 i ovan nämnda förordning.

(2) I artikel 2 i förordning (EG) nr 1279/98 fastställs att, för det fall att de ansökningar om importlicenser som lämnats in under kvotperioden för den första, andra eller tredje perioden som avses i det föregående stycket omfattar mindre kvantiteter än de som är tillgängliga, läggs de överskjutande kvantiteterna till de som är tillgängliga under följande period. Med beaktande av de återstående kvantiteterna för de sex berörda länderna för den tredje perioden bör således de tillgängliga kvantiteterna fastställas för den fjärde perioden, dvs. från och med den 1 april till och med den 30 juni 2001.

1. Alla ansökningar om importlicens som lämnas in under perioden 1 januari–31 mars 2001 inom ramen för de kvoter som avses i förordning (EG) nr 1279/98 skall beviljas upp till följande kvantiteter:

- a) 100 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Ungern och Tjeckiska republiken.
- b) 100 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 och 1602 50 80 med ursprung i Rumänien.
- c) 8,5222 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201, 0202 och 1602 50 med ursprung i Polen.

2. De tillgängliga kvantiteterna för den period som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1279/98, dvs. 1 april–30 juni 2001 uppgår till

- a) nötkött med KN-nummer 0201 och 0202
 - 5 950 t kött med ursprung i Ungern,
 - 3 240 t kött med ursprung i Tjeckien,
 - 3 500 t kött med ursprung i Slovakien,
 - 250 t kött med ursprung i Bulgarien.
- b) 5 000 ton nötkött med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Polen eller 2 336,448 ton bearbetade produkter med KN-nummer 1602 50 med ursprung i Polen.
- c) 2 393,446 ton nötköttsprodukter med KN-nummer 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 och 1602 50 80 med ursprung i Rumänien.

Artikel 2

⁽¹⁾ EGT L 176, 20.6.1998, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 55.

Denna förordning träder i kraft den 24 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 januari 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

RÅDETS DIREKTIV 2001/41/EG

av den 19 januari 2001

om ändring, vad gäller den tidsperiod som grundskattesatsen för mervärdeskatt skall tillämpas, av sjätte direktivet (77/388/EEG) beträffande det gemensamma systemet för mervärdeskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 12.3 a i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽³⁾, nedan kallat sjätte direktivet, skall rådet besluta om den nivå på grundskattesatsen som skall tillämpas efter den 31 december 2000.
- (2) Den grundskattesats för mervärdeskatt som nu gäller i medlemsstaterna säkerställer, i förening med bestämmelserna om övergångssystemet, att detta system fungerar på ett acceptabelt sätt. Det bör dock undvikas att en allt större skillnad mellan medlemsstaternas grundskattesatser leder till strukturell ojämlikhet inom gemenskapen och snedvridning av konkurrensen mellan vissa näringsgrenar, åtminstone under den tid då den nya strategi för förenkling och modernisering av den nu gällande gemenskapslagstiftningen om mervärdeskatt som framgår av kommissionens meddelande av den 7 juni 2000 genomförs.
- (3) Det är därför lämpligt att bibehålla den nuvarande lägsta grundskattesatsen på 15 % under ytterligare en period som är tillräckligt lång för att denna förenkling- och moderniseringsstrategi skall kunna genomföras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 12.3 a första och andra styckena i sjätte direktivet skall ersättas med följande:

”3. a) Grundskattesatsen för mervärdeskatt skall fastställas av varje medlemsstat som en viss procentsats av beskattningsunderlaget och skall vara densamma för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster. Från och med den 1 januari 2001 till och med den 31 december 2005 får denna procentsats inte vara lägre än 15 %.

På förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén skall rådet enhälligt besluta om nivån på den grundskattesats som skall tillämpas efter den 31 december 2005.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2001 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 januari 2001.

På rådets vägnar

B. RINGHOLM

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 14 december 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 29 november 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/65/EG (EGT L 269, 21.10.2000, s. 44).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 19 januari 2001

om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 2001

(2001/63/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 128.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽⁴⁾,

med beaktande av Sysselsättningskommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Luxemburgprocessen som bygger på genomförandet av den samordnade europeiska sysselsättningsstrategin inleddes vid Europeiska rådets extra möte om sysselsättningen den 20–21 november 1997. Rådets resolution av den 15 december 1997 om riktlinjer för sysselsättningen under 1998 ⁽⁵⁾ har satt igång en mycket synlig process, präglad av ett starkt politiskt engagemang och bred enighet bland alla berörda parter.
- (2) Rådets beslut av den 13 mars 2000 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2000 ⁽⁶⁾ och genomförandet av dessa riktlinjer har gjort det möjligt att konsolidera Luxemburgprocessen.
- (3) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 fastställdes ett nytt strategiskt mål för Europeiska unionen, nämligen att bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och

bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning. Genom att uppnå detta mål kommer unionen att återfå förutsättningarna för full sysselsättning.

- (4) Sysselsättningskommitténs yttrande har utarbetats tillsammans med Kommittén för ekonomisk politik.
- (5) Överensstämmelse och samverkan mellan riktlinjerna för sysselsättningen och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken bör säkerställas.
- (6) När riktlinjerna för sysselsättningen genomförs bör medlemsstaterna sträva efter största möjliga överensstämmelse med två andra prioriteringsområden som belyses vid toppmötet i Lissabon, nämligen att modernisera den sociala tryggheten och främja social integration samtidigt som man ser till att det lönar sig att arbeta och att de sociala trygghetssystemen är hållbara på lång sikt.
- (7) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon underströks att de europeiska utbildningssystemen måste anpassas både till kunskapssamhällets krav och till behovet av att öka sysselsättningsnivån och förbättra sysselsättningens kvalitet. Medlemsstaterna, rådet och kommissionen uppmanades att sträva efter en betydande årlig ökning av investeringarna per capita i mänskliga resurser.
- (8) Vid Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira den 19–20 juni 2000 uppmanades arbetsmarknadens parter att spela en mer framträdande roll när det gäller att fastställa, genomföra och utvärdera de riktlinjer för sysselsättningen som de har ansvar för och särskilt inrikta sig på moderniseringen av arbetets organisation och på livslångt lärande samt på att öka sysselsättningsgraden, särskilt för kvinnor.

⁽¹⁾ Förslag av den 14 november 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ Yttrande av den 24 november 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 14, 16.1.2001, s. 75.

⁽⁴⁾ Yttrande av den 13 oktober 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁵⁾ EGT C 30, 28.1.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 72, 21.3.2000, s. 15.

- (9) I den gemensamma rapporten om sysselsättningen 2000, som har utarbetats av rådet och kommissionen, beskrivs sysselsättningssituationen i gemenskapen och granskas de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att genomföra sin sysselsättningspolitik i enlighet med riktlinjerna för sysselsättningen 2000 och rådets rekommendation 2000/164/EG av den 14 februari 2000 om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽¹⁾.
- (10) Den 19 januari 2001 antog rådet en ny rekommendation om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾.
- (11) Den översyn efter halva tiden av Luxemburgprocessen som genomfördes år 2000 på begäran av Europeiska rådet i Lissabon bör beaktas vid revideringen av riktlinjerna för sysselsättningen 2001, utan att den grundläggande strukturen med fyra pelare ändras, samt vid förbättringen av Luxemburgprocessens effektivitet.
- (12) Medlemsstaterna bör göra större ansträngningar för att inbegripa könsperspektivet och göra det märkbart inom alla pelarna.
- (13) Genomförandet av riktlinjerna kan variera beroende på deras art, vem de riktar sig till samt de olika förhållandena i medlemsstaterna. Riktlinjerna bör vara förenliga med subsidiaritetsprincipen och medlemsstaternas ansvar när det gäller sysselsättning.
- (14) När medlemsstaterna genomför riktlinjerna för sysselsättningen bör de kunna beakta regionala förhållanden, samtidigt som de fullt ut respekterar de nationella mål som skall uppnås och principen om likabehandling.
- (15) För att Luxemburgprocessen skall bli effektiv krävs det att genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningen även avspeglas i bland annat finansieringsbestämmelser. De nationella rapporterna bör därför vid behov innehålla budgetinformation så att en faktisk bedömning kan göras av vilka framsteg som varje medlemsstat har gjort när det gäller att genomföra riktlinjerna, med beaktande av deras effekter och kostnadseffektivitet.
- (16) Rådets direktiv 1999/85/EG ⁽³⁾, som gör det möjligt att på försök tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på arbetsintensiva tjänster, bör följas upp för att utvärdera särskilt vilka effekter de nationella initiativen har på sysselsättningspotentialen.
- (17) Bidragen från strukturfonderna, särskilt Europeiska socialfonden och gemenskapsinitiativet Equal, till den europeiska sysselsättningsstrategin bör framhållas under den nya programperioden. Även Europeiska investeringsbankens roll bör framhållas.
- (18) Partnerskap på alla nivåer bör främjas, bland annat med arbetsmarknadens parter, regionala och lokala myndigheter samt företrädare för det civila samhället så att de inom sina respektive ansvarsområden kan bidra till att främja en hög sysselsättningsgrad.
- (19) Jämförbara indikatorer behöver befastas och utvecklas ytterligare för att göra det möjligt att bedöma genomförandet och effekterna av de bifogade riktlinjerna, för att förbättra de mål som ingår i dem och underlätta identifiering och utbyte av bra lösningar.
- (20) En hållbar utveckling och integrering av miljöskyddskraven i annan gemenskapspolitik anges som mål i fördraget. Medlemsstaterna uppmanas därför att låta denna integrering komma till uttryck i sina nationella sysselsättningsstrategier genom att främja skapandet av nya arbetstillfällen på miljöområdet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Härmed antas bifogade riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 2001. De skall beaktas av medlemsstaterna i deras sysselsättningspolitik.

Utfärdat i Bryssel den 19 januari 2001.

På rådets vägnar

B. RINGHOLM

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 52, 25.2.2000, s. 32.

⁽²⁾ Se sidan 27 i detta nummer av EGT.

⁽³⁾ EGT L 277, 28.10.1999, s. 34.

BILAGA

RIKTLINJER FÖR SYSSELSÄTTNINGEN 2001

övergripande mål – att skapa förutsättningar för full sysselsättning i ett kunskapsbaserat samhälle

Det senaste årtiondets grundliga arbete för att skapa makroekonomiska förutsättningar för stabilitet och tillväxt tillsammans med de oförtrutna insatserna för att reformera arbetsmarknaden och marknaderna för kapital, varor och tjänster samt de gynnsamma utsikterna inom världsekonomin betyder att den ekonomiska framtiden ser lovande ut för Europeiska unionen. Det kommer att bli möjligt att uppnå en del av de viktigaste grundläggande målen. Framstegen kommer dock inte självmant, utan det krävs ledarskap, engagemang och samordnade insatser.

Europeiska rådet fastställde mot bakgrund av detta att full sysselsättning skall vara ett övergripande mål för Europeiska unionens sysselsättningspolitik och socialpolitik. Det ålade medlemsstaterna att uppnå det strategiska målet att göra Europeiska unionen till världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning. För att dessa mål skall uppnås krävs det satsningar från både gemenskapen och medlemsstaterna. Det krävs också att man fortsätter med en effektiv, balanserad och ömsesidigt stödjande kombination av politiska åtgärder, som bygger på makroekonomisk politik, strukturreformer som gynnar anpassningsbara och flexibla arbetsmarknader samt innovation och konkurrenskraft. Det krävs också en aktiv välfärdsstat där utvecklingen av mänskliga resurser, deltagande, integrering och solidaritet främjas.

De största utmaningarna i Luxemburgprocessen är att förbereda övergången till en kunskapsbaserad ekonomi, ta tillvara fördelarna med informations och kommunikationstekniken, modernisera den europeiska sociala modellen genom att investera i mänskliga resurser och motverka social utslagning samt främja lika möjligheter. För att målet full sysselsättning som fastställdes i Lissabon skall uppnås bör medlemsstaterna utforma en enhetlig, global strategi för hur de skall genomföra riktlinjerna inom de fyra pelarna. Följande övergripande mål bör inbegripas:

- A. Att förbättra möjligheterna att få arbete och erbjuda lämpliga stimulansåtgärder åt alla som är villiga att börja förvärvsarbeta, i syfte att uppnå full sysselsättning med beaktande av att medlemsstaterna har olika utgångslägen och att full sysselsättning är ett mål för den nationella övergripande ekonomiska politiken. Medlemsstaterna bör överväga att fastställa nationella mål för hur sysselsättningsgraden skall ökas så att man bidrar till det övergripande europeiska målet, dvs. att före 2010 uppnå en allmän sysselsättningsgrad på 70 % och en sysselsättningsgrad på över 60 % för kvinnor. I denna strävan bör man också ta hänsyn till målet att höja arbetstillfallen kvaliteten.
- B. Medlemsstaterna skall utforma övergripande och enhetliga strategier för livslångt lärande för att hjälpa människor att förvärva och uppdatera de färdigheter de behöver för att kunna hantera ekonomiska och sociala förändringar under livets gång. Strategierna bör särskilt omfatta utveckling av systemen för grundutbildning, gymnasieutbildning och eftergymnasial utbildning, vidareutbildning och yrkesutbildning så att ungdomars och vuxnas anställbarhet, anpassningsförmåga och kompetens förbättras och så att deras deltagande i kunskapsområdet ökar. Strategierna bör ge uttryck för det delade ansvaret mellan offentliga myndigheter, företag, arbetsmarknadens parter och enskilda individer att med lämplig medverkan från det civila samhället, bidra till förverkligande av det kunskapsbaserade samhället. Arbetsmarknadens parter bör därför förhandla och enas om åtgärder för att förbättra vuxnas möjligheter till vidareutbildning och yrkesutbildning, i syfte att öka arbetstagarnas anpassningsförmåga och företagets konkurrenskraft. Medlemsstaterna bör därför fastställa nationella mål för hur investeringarna i mänskliga resurser samt deltagandet i vidareutbildning (formell eller icke-formell) skall ökas och regelbundet övervaka vilka framsteg som görs för att uppnå målen.
- C. Medlemsstaterna skall utveckla ett mångsidigt samarbete med arbetsmarknadens parter när det gäller genomförande, övervakning och uppföljning av sysselsättningsstrategin. Arbetsmarknadens parter på samtliga nivåer uppmanas att intensifiera sina åtgärder till stöd för Luxemburgprocessen. Inom ramen för de allmänna förutsättningarna och de mål som fastställs i dessa riktlinjer uppmanas arbetsmarknadens parter att i enlighet med nationella seder och bruk utforma en egen process för genomförande av de riktlinjer för vilka de har huvudansvaret, att fastställa vilka frågor de kommer att förhandla om samt att regelbundet rapportera om framsteg, inom ramen för de nationella handlingsplanerna om de så önskar, samt om hur deras åtgärder har påverkat sysselsättningen och arbetsmarknadens funktion. Arbetsmarknadens parter på den europeiska nivån uppmanas att ange på vilket sätt de kommer att bidra och att övervaka, uppmuntra och stödja de åtgärder som vidtas på den nationella nivån.
- D. När medlemsstaterna omsätter riktlinjerna för sysselsättningen i nationell politik skall de ta vederbörlig hänsyn till alla fyra pelarna och till de övergripande målen genom att fastställa sina prioriteringar på ett balanserat sätt, med beaktande av riktlinjernas integrerade karaktär och lika värde. Sysselsättningsstrategin skall vidareutvecklas i de nationella handlingsplanerna (med integrering av jämställdhetsperspektivet), som skall bestå av en redogörelse för den kombination av politiska åtgärder som grundar sig på de fyra pelarna och de övergripande målen. Det skall också framgå hur de politiska initiativen inom de olika riktlinjerna utformas så att de långsiktiga målen uppnås. Vid genomförandet av strategin skall den regionala dimensionen och de regionala skillnaderna beaktas genom differentierade åtgärder eller mål, i fullständig överensstämmelse med de nationella målen och principen om likabehandling. Utan att det påverkar de allmänna ramarna bör medlemsstaterna också särskilt inrikta sig på vissa aspekter av strategin för att tillmötesgå de särskilda behoven i samband med situationen på arbetsmarknaden.

- E. Medlemsstaterna och kommissionen bör satsa mer på att utarbeta gemensamma indikatorer så att framstegen inom de fyra pelarna kan utvärderas på lämpligt sätt och för att stödja fastställandet av referensvärden och av fungerande lösningar. Arbetsmarknadens parter uppmanas att utarbeta lämpliga indikatorer och referensvärden samt statistiska databaser som stöd för att mäta framstegen när det gäller de åtgärder för vilka de har ansvaret.

I. ATT FÖRBÄTTRA ANSTÄLLBARHETEN

Att bekämpa ungdomsarbetslöshet och förebygga långtidsarbetslöshet

För att påverka utvecklingen när det gäller ungdoms- och långtidsarbetslösheten skall medlemsstaterna anstränga sig mer för att utarbeta förebyggande strategier som är inriktade på anställbarhet och som grundar sig på en tidig identifiering av individuella behov. Inom en tidsfrist som varje medlemsstat själv skall fastställa och som inte får överskrida två år och som – utan att det påverkar översynen av riktlinjerna som skall äga rum inom två år – kan vara längre i medlemsstater med särskilt hög arbetslöshet, skall medlemsstaterna säkerställa följande:

1. Alla arbetslösa personer skall erbjudas en ny start i form av utbildning, omskolning, arbetslivserfarenhet, anställning eller andra åtgärder som främjar anställbarheten inbegripet, mer allmänt, individuell yrkesvägledning så att de effektivt kan integreras på arbetsmarknaden. Den nya starten skall erbjudas ungdomar innan de varit arbetslösa i sex månader och vuxna innan de varit arbetslösa i tolv månader.

Dessa förebyggande åtgärder och åtgärder för att öka anställbarheten bör kombineras med åtgärder för att minska antalet långtidsarbetslösa genom att främja återinträdet på arbetsmarknaden.

Medlemsstaterna bör därför fortsätta att modernisera sina offentliga arbetsförmedlingar, särskilt genom att följa upp framsteg, fastställa tydliga tidsfrister och tillhandahålla lämplig vidareutbildning för personalen. Medlemsstaterna bör uppmuntra samarbete med andra tjänsteleverantörer, så att den förebyggande och aktiverande strategin blir effektivare.

Att göra bidrags-, skatte- och utbildningssystemen mer sysselsättningsfrämjande

Bidrags-, skatte- och utbildningssystemen skall där det visar sig nödvändigt ses över och anpassas så att de aktivt främjar arbetslösa personers anställbarhet. Det bör dessutom finnas en lämplig samverkan mellan dessa system så att de icke-verksamma personer som vill och kan börja arbeta uppmuntras att träda in på arbetsmarknaden igen. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att främja åtgärder som ger arbetslösa eller icke-verksamma personer incitament att söka arbete och börja arbeta samt åt åtgärder som höjer deras kompetens och förbättrar deras möjligheter att få arbete, särskilt för de personer som har de största svårigheterna.

2. Varje medlemsstat skall göra följande:

- Se över och i tillämpliga fall reformera skatte- och bidragssystemen för att minska fattigdomsfällorna och ge incitament till arbetslösa och icke-verksamma personer att söka och påbörja arbete eller annan verksamhet som ökar deras anställbarhet samt till arbetsgivarna att skapa nya arbetstillfällen.
- Sträva efter att avsevärt öka andelen arbetslösa och icke-verksamma personer som är föremål för aktiva åtgärder som förbättrar deras anställbarhet och syftar till att effektivt integrera dem på arbetsmarknaden, samt förbättra resultatet, avkastningen och kostnadseffektiviteten av dessa åtgärder.
- Främja åtgärder som skall ge arbetslösa och icke-verksamma personer möjlighet att förvärva eller uppdatera färdigheter, bland annat när det gäller informationsteknik och kommunikation, för att på detta sätt underlätta deras inträde på arbetsmarknaden och minska bristerna i deras färdigheter. Medlemsstaterna skall därför fastställa ett mål när det gäller aktiva åtgärder inom ramen för vilka arbetslösa erbjuds utbildning eller liknande åtgärder och sträva efter att gradvis närma sig genomsnittet för de tre medlemsstater som har nått de bästa resultaten och minst 20 %.

Att utforma en politik för aktivt åldrande

Det krävs djupgående förändringar i de rådande sociala attityderna till äldre arbetstagare och en revidering av skatte- och bidragssystemen för att man skall uppnå full sysselsättning, bidra till att garantera att de sociala trygghetssystemen är rättvisa och hållbara på lång sikt samt kunna utnyttja äldre arbetstagares erfarenhet på bästa sätt.

3. Medlemsstaterna skall därför, vid behov tillsammans med arbetsmarknadens parter, utveckla politiska riktlinjer för aktivt åldrande, med målet att förbättra möjligheterna och incitamenten för äldre arbetstagare att stanna kvar i arbetskraften så länge som möjligt. Detta skall ske särskilt genom följande:

- Vidta positiva åtgärder för att upprätthålla äldre arbetstagares arbetsförmåga och kompetens, inte minst på en kunskapsbaserad arbetsmarknad och särskilt genom tillräckliga möjligheter till utbildning, införa flexibla arbetsformer, t.ex. deltidarbete om arbetstagarna så önskar, och öka arbetsgivarnas medvetenhet om den potential som äldre arbetstagare har.
- Se över skatte- och bidragssystemen för att minska negativa incitament och göra det mer tilltalande för äldre arbetstagare att fortsätta att delta på arbetsmarknaden.

Att utveckla kompetens för den nya arbetsmarknaden genom livslångt lärande

Effektiva och välfungerande utbildningssystem som kan anpassas efter arbetsmarknadens behov är viktiga med tanke på den kunskapsbaserade ekonomins utveckling och sysselsättningens nivå och kvalitet. Utbildningssystemen är också av avgörande betydelse för det livslånga lärandet, eftersom de möjliggör en smidig övergång från skola till arbete, lägger grunden för produktiva mänskliga resurser med såväl grundläggande kunskaper som specialkunskaper och gör det möjligt för människor att anpassa sig väl till sociala och ekonomiska förändringar. För att arbetskraften skall bli anställbar bör de enskilda individerna ges förutsättningar att utnyttja möjligheterna i det kunskapsbaserade samhället, kompetensbrister åtgärdas och den kompetensförlust som kan uppstå vid arbetslöshet, passivitet och utslagning förebyggas under hela livet.

4. Medlemsstaterna uppmanas därför att förbättra utbildningssystemens och läroplanernas kvalitet, bland annat genom att tillhandahålla lämplig vägledning för både grundläggande utbildning och livslångt lärande, modernisera lärlingsutbildning och arbetsplatsutbildning och göra den effektivare samt främja utvecklingen av lokala utbildningscentrum för flera ändamål. Detta skall ha följande syften:
 - Ge ungdomar de grundläggande färdigheter som är relevanta på arbetsmarknaden och som behövs för att de skall kunna delta i livslångt lärande.
 - Minska analfabetismen hos ungdomar och vuxna samt avsevärt minska antalet ungdomar som avbryter skolgången i förtid. Särskild uppmärksamhet bör också ägnas ungdomar med inlärningssvårigheter eller utbildningsproblem. Medlemsstaterna skall utforma åtgärder som syftar till att minska antalet 18–24-åringar som endast har grundskoleutbildning och som inte deltar i vidareutbildning med hälften före 2010.
 - Gynna förhållanden som ger vuxna, även anställda med atypiska avtal, bättre möjligheter till livslångt lärande för att höja andelen vuxna av arbetskraften (25–64 år) som vid en viss tidpunkt deltar i utbildning. Medlemsstaterna bör fastställa mål för detta.

För att underlätta rörlighet och uppmuntra livslångt lärande bör medlemsstaterna på ett bättre sätt erkänna kvalifikationer och förvärvade kunskaper och färdigheter.

5. Medlemsstaterna skall sträva efter att utveckla e-lärande för alla medborgare. Medlemsstaterna skall särskilt se till att alla skolor före slutet av 2001 har tillgång till Internet och till multimediematerial samt att alla lärare som behövs före slutet av 2002 har fått utbildning i användningen av denna teknik så att de kan förmedla mångsidiga datakunskaper till alla elever.

Att vidta aktiva åtgärder för att förbättra jobbmatchningen och för att förebygga och motverka flaskhalsar

I alla medlemsstater finns det parallellt med arbetslöshet och utslagning från arbetsmarknaden brister inom vissa sektorer, yrken och regioner. I och med att sysselsättningssituationen förbättras och de tekniska förändringarna blir snabbare blir dessa flaskhalsar allt fler. Om det inte i tillräcklig utsträckning vidtas aktiva åtgärder för att förhindra och motverka att det uppstår brist på arbetskraft kommer konkurrenskraften att bli lidande, inflationstrycket att öka och den strukturella arbetslösheten att förbli hög.

6. Medlemsstaterna skall, i tillämpliga fall tillsammans med arbetsmarknadens parter, öka ansträngningarna för att identifiera och förhindra uppkomsten av flaskhalsar, särskilt genom följande:
 - Utveckla arbetsförmedlingarnas förmåga till jobbmatchning.
 - Utveckla åtgärder för att förebygga kompetensbrist.
 - Främja yrkesmässig och geografisk rörlighet.
 - Stimulera arbetsmarknadens funktion genom att förbättra databaser för arbetstillfällen och utbildningsmöjligheter, koppla ihop databaserna inom Europa och utnyttja den moderna informationsteknik och de erfarenheter som redan är tillgängliga i Europa.

Att motverka diskriminering och främja social integrering genom tillgång till anställning

Många grupper och individer har särskilda svårigheter när det gäller att skaffa sig relevanta färdigheter och att komma ut och stanna kvar på arbetsmarknaden. Detta kan öka risken för utslagning. Det behövs konsekventa åtgärder som främjar social integration genom att stödja integreringen av mindre gynnade grupper eller individer i arbetslivet och motverka diskriminering både när det gäller möjligheterna att komma ut på arbetsmarknaden och möjligheterna för dem som redan befinner sig på arbetsmarknaden.

7. Varje medlemsstat skall göra följande:
 - Upptäcka och motverka alla former av diskriminering när det gäller möjligheterna att komma ut på arbetsmarknaden och att få tillgång till utbildning.

- Utveckla integrationsvägar bestående av effektiva, förebyggande och aktiva politiska åtgärder som främjar utsatta eller mindre gynnade grupper och individers integrering på arbetsmarknaden, i syfte att undvika att personer marginaliseras, att det uppstår "arbetande fattiga" och att människor blir utslagna.
- Genomföra lämpliga åtgärder för att tillgodose de behov som funktionshindrade, etniska minoriteter och migrerande arbetstagare har när det gäller deras integrering på arbetsmarknaden och vid behov fastställa nationella mål i detta hänseende.

II. ATT UTVECKLA FÖRETAGARANDAN OCH SKAPANDET AV ARBETSTILLFÄLLEN

Att göra det lättare att starta och driva företag

För att man skall kunna skapa arbetstillfällena och öka ungdomarnas möjligheter till utbildning är det väsentligt att det allmänt bildas nya företag och att man särskilt gynnar små och medelstora företags tillväxt. Denna process måste främjas genom att man uppmuntrar en ökad medvetenhet om företagande i samhället och tar större hänsyn till detta i läroplanerna, inför klara, stabila och förutsägbara bestämmelser och regler samt förbättrar villkoren för utveckling av och tillgång till riskkapitalmarknader. Medlemsstaterna bör även minska och förenkla de administrativa och skattemässiga bördorna för de små och medelstora företagen. Åtgärderna bör bidra till att hindra svart arbete.

8. Medlemsstaterna skall fästa särskild vikt vid att väsentligt minska de allmänna omkostnaderna och de administrativa bördorna för företagen, särskilt när företag startas och när ytterligare arbetskraft anställs. När medlemsstaterna utarbetar nya bestämmelser bör de också bedöma vilka eventuella konsekvenser dessa får när det gäller de administrativa bördorna och de allmänna omkostnaderna för företagen.
9. Medlemsstaterna skall uppmuntra företagverksamhet på följande sätt:
 - Genom att undersöka hur man kan minska sådana hinder, särskilt inom skattesystemen och de sociala trygghetssystemen, som kan försvåra övergången till egenföretagande eller bildandet av småföretag.
 - Genom att främja utbildning som förbereder för verksamhet som egenföretagare, målinriktade stöd tjänster samt utbildning för företagare och blivande företagare.
 - Genom att i samarbete med arbetsmarknadens parter motverka svart arbete och uppmuntra till att sådant arbete omvandlas till lagligt arbete med hjälp av lämpliga åtgärder, inbegripet reglering, stimulansåtgärder samt skatte- och bidragsreformer.

Att skapa nya sysselsättningsmöjligheter i det kunskapsbaserade samhället och inom tjänstesektorn

Om Europeiska unionen med framgång vill möta den utmaning som sysselsättningen utgör måste alla potentiella källor till sysselsättning och ny teknik utnyttjas effektivt. Det måste skapas en miljö som stöder innovativa företag, eftersom dessa avsevärt kan bidra till att mobilisera potentialen att skapa arbetstillfällen i det kunskapsbaserade samhället. Särskilt inom tjänstesektorn finns det en betydande potential för detta. Därför skall medlemsstaterna göra följande:

10. Medlemsstaterna skall avlägsna hinder för tillhandahållande av tjänster och skapa grundläggande förutsättningar för att till fullo utnyttja sysselsättningspotentialen inom hela tjänstesektorn när det gäller att skapa fler och bättre arbetstillfällen. Man bör särskilt ta tillvara den sysselsättningspotential som kunskapsbaserade samhället och miljösektorn erbjuder.

Att agera regionalt och lokalt för sysselsättningen

Alla regionala och lokala aktörer, bland annat arbetsmarknadens parter, måste mobiliseras för att genomföra den europeiska sysselsättningsstrategin genom att man fastställer potentialen för att skapa arbetstillfällen på lokal nivå och stärker de partnerskap som behövs för detta.

11. Medlemsstaterna skall göra följande:

- I förekommande fall beakta den regionala utvecklingsdimensionen i den allmänna sysselsättningspolitiken.
- Uppmuntra lokala och regionala myndigheter att utveckla sysselsättningsstrategier, så att man till fullo kan utnyttja de möjligheter som erbjuds genom att arbetstillfällen skapas på lokal nivå, samt främja de partnerskap mellan alla berörda aktörer som behövs för detta, bland annat företrädare för det civila samhället.
- Främja åtgärder som stimulerar till konkurrenskraftig utveckling och ökar möjligheterna att skapa arbetstillfällen inom den sociala ekonomin, särskilt tillhandahållande av varor och tjänster för behov som ännu inte har tillgodosetts på marknaden, samt undersöka vilka eventuella hinder det finns för dessa åtgärder och sträva efter att undanröja sådana hinder.
- Förstärka de offentliga arbetsförmedlingarnas roll på samtliga nivåer när det gäller att finna lokala sysselsättningsmöjligheter och att förbättra de lokala arbetsmarknadernas funktion.

Att införa skattereformer som gynnar sysselsättning och utbildning

Det är viktigt att man närmare utreder hur skattetrycket påverkar sysselsättningen och att man gör skattesystemen gynnsammare för sysselsättningen genom att bryta den långvariga trenden att höja skatter och avgifter på arbete. Vid en skattereform måste man också beakta behovet av att företag, offentliga myndigheter och individerna själva ökar sina investeringar i människor, med tanke på effekterna för sysselsättningen och konkurrenskraften på längre sikt.

12. Varje medlemsstat skall göra följande:

- Vid behov och med hänsyn till den nuvarande nivån fastställa ett mål för en gradvis minskning av det totala skattetrycket och, där så är lämpligt, ett mål för en gradvis minskning av skattetrycket på arbete och av lönebikostnaderna, särskilt när det gäller relativt okvalificerat och lågavlönat arbete. Reformerna får inte äventyra saneringen av de offentliga finanserna eller de sociala trygghetssystemens långsiktiga hållbarhet.
- Erbjuda incitament och avlägsna skattehinder för investering i mänskliga resurser.
- Undersöka om det med beaktande av utvecklingen på marknaden, i synnerhet oljemarknaden, är önskvärt att utnyttja alternativa källor till skatteintäkter, till exempel energiskatt och skatt på förorenande utsläpp.

III. ATT UPPMUNTRA FÖRETAGENS OCH DE ANSTÄLLDAS ANPASSNINGSFÖRMÅGA

De möjligheter som skapas tack vare den kunskapsbaserade ekonomin och utsikterna till en ökad sysselsättningsnivå och sysselsättning av bättre kvalitet kräver dels en följdriktig anpassning av arbetsorganisationen, dels att alla aktörer, däribland företagen, bidrar till att genomföra strategier för livslångt lärande så att arbetstagarnas och de anställdas behov tillgodoses.

Att modernisera arbetsorganisationen

För att främja en modernisering av arbetsorganisationen och arbetsformerna bör starka partnerskap utvecklas på alla lämpliga nivåer (Europa, medlemsstater, sektorer, lokal nivå och företag).

13. Arbetsmarknadens parter uppmanas att göra följande:

- På alla lämpliga nivåer förhandla fram och genomföra överenskommelser om modernisering av arbetsorganisationen, däribland flexibla arbetsformer, i syfte att göra företagen produktiva och konkurrenskraftiga, uppnå en nödvändig jämvikt mellan flexibilitet och trygghet och höja arbetstillfällenas kvalitet. Detta kan till exempel gälla införande av ny teknik, nya arbetsformer och arbetstidsfrågor som arbetstid på årsbasis, förkortad arbetstid, minskad övertid, utveckling av deltidsarbete, möjlighet att göra avbrott i yrkeslivet samt därtill hörande frågor om anställningstrygghet.
- Inom ramen för Luxemburgprocessen årligen rapportera om vilka aspekter av arbetsorganisationens modernisering som har omfattats av förhandlingarna samt om hur de har genomförts och hur de påverkar sysselsättningen och arbetsmarknadens funktion.

14. Medlemsstaterna skall göra följande, i tillämpliga fall tillsammans med arbetsmarknadens parter eller på grundval av avtal som arbetsmarknadens parter förhandlat fram:

- Se över det gällande regelverket och utreda förslag till nya bestämmelser och incitament för att säkerställa att de bidrar till att minska hindren för sysselsättning, till att underlätta införandet av en moderniserad arbetsorganisation och till att stödja arbetsmarknadens anpassning till strukturförändringar i ekonomin.
- Dessutom beakta det faktum att anställningsformerna blir allt mer skiftande, utreda möjligheten att i den nationella lagstiftningen införa mer flexibla typer av avtal och se till att de personer som har nya, mer flexibla anställningsavtal kommer i åtnjutande av tillräcklig trygghet och bättre anställningsvillkor, som är förenliga med företagets behov och arbetstagarnas önskemål.
- Sträva efter att se till att befintlig arbetsmiljölagsstiftning tillämpas bättre på arbetsplatserna genom att öka och förstärka genomförandet, bistå särskilt små och medelstora företag med vägledning för att göra det lättare för dem att följa den befintliga lagstiftningen, förbättra utbildningen om arbetsmiljöfrågor och att främja åtgärder för att minska olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar inom traditionella högrisksektorer.

Att stödja anpassningsförmågan inom företagen som ett inslag i det livslånga lärandet

Ett av huvudinslagen i det livslånga lärandet är att förnya den kompetens som finns i företagen.

15. Arbetsmarknadens parter uppmanas därför att på samtliga berörda nivåer när så är lämpligt ingå avtal om livslångt lärande i syfte att underlätta anpassningsförmåga och innovation, särskilt på informations- och kommunikationsområdet. Härvid bör man skapa förutsättningar att ge varje arbetstagare möjlighet att före 2003 skaffa sig de kunskaper som krävs i informationssamhället.

IV. ATT STÄRKA JÄMSTÄLLDHETSPOLITIKEN

Att integrera jämställdhetsperspektivet

För att i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon uppnå målen när det gäller lika möjligheter och ökad sysselsättningsgrad för kvinnor bör medlemsstaternas jämställdhetspolitik förstärkas och alla relevanta faktorer som påverkar kvinnors beslut att börja arbeta beaktas.

Kvinnor har fortfarande särskilda problem när det gäller inträde på arbetsmarknaden, yrkeskarriär, förvärvsinkomster och möjligheter att förena yrkesliv och familjeliv. Det är därför viktigt att man bland annat

- ser till att aktiva arbetsmarknadsåtgärder görs tillgängliga för kvinnor i en omfattning som motsvarar deras andel av de arbetslösa,
- ägnar särskild uppmärksamhet åt konsekvenserna för jämställdheten av skatte- och bidragssystemen och reviderar sådana skatte- och bidragsstrukturer som negativt påverkar kvinnors arbetskraftsdeltagande,
- ägnar särskild uppmärksamhet åt att se till att principen om lika lön för lika eller likvärdigt arbete tillämpas,
- ägnar särskild uppmärksamhet åt faktorer som hindrar kvinnor som vill starta nya företag eller bli egenföretagare,
- ser till att kvinnor på ett positivt sätt kan dra nytta av flexibla former av arbetsorganisation, på frivillig basis och utan förluster när det gäller arbetets kvalitet,
- garanterar att det finns förutsättningar för att underlätta kvinnornas tillgång till livslångt lärande, särskilt när det gäller informationsteknik.

16. Medlemsstaterna skall därför på följande sätt integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla fyra pelarna vid genomförandet av riktlinjerna:

- Utveckla och förstärka förfarandena för samråd med jämställdhetsorgan.
- Tillämpa förfaranden för konsekvensanalys ur ett jämställdhetsperspektiv inom varje riktlinje.
- Utarbeta indikatorer för att mäta jämställdheten i förhållande till varje riktlinje.

För att kunna göra en meningsfull utvärdering av framstegen måste medlemsstaterna se till att det finns adekvata system och förfaranden för insamling av uppgifter och att sysselsättningsstatistiken är uppdelad enligt kön.

Att motverka skillnader i sysselsättning mellan kvinnor och män

Medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter bör vara uppmärksamma på att kvinnor och män är ojämnt representerade inom vissa ekonomiska sektorer och yrken samt på att förbättra kvinnors karriärmöjligheter.

17. Medlemsstaterna skall göra följande, i tillämpliga fall tillsammans med arbetsmarknadens parter:

- Förstärka insatserna för att minska skillnaden mellan kvinnors och mäns arbetslöshetsnivåer genom att aktivt stödja ökad sysselsättning för kvinnor och överväga att fastställa nationella mål i enlighet med målen i slutsatserna från Europeiska rådet i Lissabon.
- Vidta åtgärder för att se till att kvinnor och män är jämnt representerade inom alla sektorer och yrken.
- Ta initiativ till positiva åtgärder för att främja lika lön för lika eller likvärdigt arbete och för att minska inkomstskillnaderna mellan kvinnor och män. Åtgärder måste vidtas inom den offentliga och privata sektorn för att ta itu med löneskillnaderna mellan kvinnor och män och politikens effekter på detta område måste fastställas och beaktas.
- Överväga att införa fler åtgärder för att främja kvinnors ställning i syfte att minska skillnaderna mellan könen.

Att förena yrkesliv och familjeliv

Den politik som rör avbrott i yrkeslivet, föräldradighet och deltidsarbete samt flexibla arbetsformer som gynnar både arbetsgivare och arbetstagare är av stor vikt för såväl kvinnor som män. Genomförandet av olika direktiv samt avtal mellan arbetsmarknadens parter på dessa områden bör påskyndas och regelbundet följas upp. Det måste finnas tillräckligt många högkvalitativa tjänster för omsorg och vård av barn och andra vårdbehövande personer för att kvinnor och män lättare skall kunna komma in på arbetsmarknaden och stanna kvar där. En rättvis fördelning av familjeansvaret är av avgörande betydelse i detta sammanhang. Personer som åter träder in på arbetsmarknaden efter ett uppehåll kan också ha föräldrade kunskaper och svårt att få möjligheter att delta i utbildning. Kvinnors och mäns återinträde på arbetsmarknaden efter ett uppehåll måste underlättas.

18. Medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter skall göra följande för att stödja lika möjligheter:

- Utforma, genomföra och främja en familjevänlig politik, bland annat prismässigt överkomliga, lättillgängliga och högkvalitativa vård- och omsorgstjänster för barn och andra vårdbehövande personer samt föräldradighet och andra möjligheter till tjänstledighet.
 - Överväga att i enlighet med nationella förutsättningar fastställa ett nationellt mål för hur tillgången på vård- och omsorgstjänster för barn och andra vårdbehövande personer skall ökas.
 - Ägna särskild uppmärksamhet åt kvinnor och män som önskar återgå till yrkeslivet efter ett uppehåll och i detta hänseende undersöka möjligheterna att gradvis avlägsna hindren för återinträde.
-

RÅDETS REKOMMENDATION
av den 19 januari 2001
om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik

(2001/64/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA
 REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 128.4 i detta,

med beaktande av medlemsstaternas femton rapporter för 2000 om genomförandet av de nationella handlingsplanerna för sysselsättning för 1999 som även beskriver hur de nationella handlingsplanerna anpassats till de ändringar som infördes i riktlinjerna för 2000,

med beaktande av rådets rekommendation av den 14 februari 2000 om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik, ⁽¹⁾

med beaktande av kommissionens rekommendation av den 6 september 2000, och

av följande skäl:

- (1) Rådet antog riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 1998, 1999 och 2000 genom resolutioner av den 15 december 1997 ⁽²⁾ och den 22 februari 1999 ⁽³⁾ samt genom ett beslut av den 13 mars 2000 ⁽⁴⁾.
- (2) Europeiska rådet i Lissabon den 23–24 mars 2000 enades om en övergripande strategi för sysselsättning, ekonomisk reform och social sammanhållning som en del av det kunskapsbaserade samhället, åtog sig att skapa förutsättningar för full sysselsättning och framhöll betydelsen av ett livslångt lärande.
- (3) Europeiska rådet i Santa Maria da Feira den 19–20 juni 2000 betonade den framträdande roll som arbetsmarknadens parter uppmanas att spela när det gäller att modernisera arbetsorganisationen, främja det livslånga lärandet och öka sysselsättningsgraden, framför allt för kvinnor.
- (4) Rådet antog den 19 juni 2000 rekommendationen om allmänna riktlinjer för medlemsstaternas ekonomiska politik och Europeiska rådet i Amsterdam den 16–17 juni 1997 enades om en resolution om en stabilitets- och tillväxtpakt i vilken medlemsstaternas åtaganden fastställs.

- (5) I den gemensamma rapporten om sysselsättningen för 2000, som utarbetats tillsammans med kommissionen, beskrivs sysselsättningsläget i gemenskapen och granskas de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att genomföra sin sysselsättningspolitik med hänsyn till riktlinjerna.
- (6) Sysselsättningskommittén och Kommittén för ekonomisk politik överlämnade gemensamt ett yttrande om rekommendationen den 31 oktober 2000.
- (7) Mot bakgrund av granskningen av hur medlemsstaterna genomfört sin sysselsättningspolitik anser rådet det vara lämpligt att lämna rekommendationer. Rekommendationerna bör användas sparsamt, koncentreras på prioriterade frågor och bygga på en sund och korrekt analys.
- (8) När åtgärder vidtas för att komplettera medlemsstaternas insatser för att bidra till målet full sysselsättning bör medlemsstaternas behörighet respekteras.
- (9) Rådet erkänner de betydande insatser som medlemsstaterna redan gjort för att genomföra sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationen av den 14 februari 2000. Vid bedömningen av konsekvenserna av denna politik bör hänsyn tas till sysselsättningsriktlinjernas fleråriga perspektiv.
- (10) För att följa sysselsättningsriktlinjerna krävs det att medlemsstaterna har en övergripande strategi för att utforma och genomföra sin sysselsättningspolitik.
- (11) För att ett konkurrenskraftigt och dynamiskt kunskapsbaserat samhälle skall kunna utvecklas måste ett livslångt lärande utvecklas och förverkligas och därvid krävs ett aktivt åtagande från alla berörda aktörer, däribland offentliga myndigheter, arbetsmarknadens parter och enskilda personer med relevant bistånd av det civila samhället.
- (12) För att angripa ungdomsarbetslösheten, som är ett bestående problem i de flesta av medlemsstaterna, bör alla unga ges möjlighet att komma in i arbetslivet innan de varit arbetslösa i sex månader.
- (13) För att förebygga långtidsarbetslösheten hos vuxna, som drabbar ungefär hälften av de arbetslösa i Europeiska unionen, bör alla arbetslösa vuxna erbjudas en ny start innan de varit arbetslösa i tolv månader.

⁽¹⁾ EGT L 52, 25.2.2000, s. 32.

⁽²⁾ EGT C 30, 28.1.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 69, 12.3.1999, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 72, 21.3.2000, s. 15.

- (14) Det är viktigt att minska de hinder för sysselsättning som skatte- eller bidragssystemen medför för att man skall kunna höja förvärvsfrekvensen bland kvinnor och äldre arbetstagare.
- (15) Det behövs ett bättre företagsklimat och bättre förutsättningar för att enskilda skall kunna bedriva företagsverksamhet så att nya arbetstillfällen kan skapas av fler och mer dynamiska företag.
- (16) Det måste utvecklas grundläggande förutsättningar för att möjligheterna att skapa nya arbetstillfällen inom tjänstesektorn skall kunna utnyttjas.
- (17) En förutsättning för att långvarig sysselsättning skall kunna skapas är sysselsättningsfrämjande skattesystem där det nuvarande kraftiga skattetrycket på arbete flyttas över till alternativa källor för skatteintäkter såsom energi och miljö.
- (18) Lokala sysselsättningsåtgärder bidrar i väsentlig grad till att uppnå den europeiska sysselsättningsstrategins mål.
- (19) En central faktor när det gäller att modernisera arbetsorganisationen och främja företagets och deras anställdas anpassningsförmåga är att det upprättas partnerskap på alla lämpliga nivåer.
- (20) Klyftan mellan könen på arbetsmarknaden, framför allt vad gäller sysselsättning, arbetslöshet och lön, liksom könssegregeringen inom alla sektorer och yrken kräver övergripande integreringsstrategier och åtgärder för att yrkeslivet och familjelivet på ett bättre sätt skall kunna förenas.

HÄRIGENOM UTFÄRDAS TILL de enskilda medlemsstaterna BIFOGADE rekommendationer.

Utfärdad i Bryssel den 19 januari 2001.

På rådets vägnar

B. RINGHOLM

Ordförande

BILAGA

REKOMMENDATIONER TILL DE ENSKILDA MEDLEMSSTATERNA

I. BELGIEN

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Den belgiska arbetsmarknadssituationen förbättrades under 1999 då sysselsättningsgraden ökade kraftigt och arbetslösheten sjönk till en nivå under EU:s genomsnitt. Sysselsättningstillväxten dämpades dock och låg under EU:s genomsnitt och kvarstående problem löses endast i långsam takt.

- Ett stort antal personer blir långtidsarbetslösa och det finns stora grupper av långtidsarbetslösa, som under 1999 utgjorde 5,0 % av arbetskraften.
- Andelen sysselsatta är låg bland äldre personer (12 procentenheter under EU:s genomsnitt). Detta gäller framför allt personer äldre än 55 år, vars sysselsättningsgrad (24,7 %) fortfarande är den lägsta i unionen.
- Det genomsnittliga skattetrycket på arbete är fortfarande ett av de högsta i EU.
- Arbetskrafts- och kompetensbrist kan konstateras samtidigt som de regionala skillnaderna är stora när det gäller arbetslöshet.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående genomförandet av en förebyggande politik, reformen av skatte- och bidragssystemet, bättre samarbete mellan arbetsmarknadsmyndigheterna, sänkt skattetryck på arbete och utvecklingen av ett livslångt lärande.

Belgien bör därför göra följande:

1. Intensifiera ansträngningarna för att genomföra den nya individuella strategin för alla unga arbetslösa så att de kan nå innan de har varit arbetslösa i sex månader. Vidta beslutsamma åtgärder för att utforma och börja genomföra ett lämpligt system för att snabbt ingripa till förmån för arbetslösa vuxna.
2. Fortsätta att undersöka de faktorer i skatte- och bidragssystemet som hindrar deltagande på arbetsmarknaden, framför allt när det gäller äldre arbetstagare. Belgien bör framför allt noggrant övervaka de åtgärder som syftar till att förebygga att arbetstagare tidigt slutar arbeta och överväga att stärka åtgärder som hindrar detta.
3. Fortsätta med insatserna för att förstärka samarbetet mellan arbetsmarknadsmyndigheterna för att integrera och samordna olika aktiva åtgärder.
4. Fullfölja och noggrant övervaka åtgärder för att sänka skattetrycket på arbete i syfte att uppmuntra personer att ta anställning och arbetsgivare att anställa samt noggrant övervaka konsekvenserna av de sänkta sociala avgifterna.
5. Utveckla och genomföra en övergripande strategi för ett livslångt lärande för att förebygga kompetensbrist och skapa en bättre grund för en kunskapsbaserad ekonomi och ett kunskapsbaserat samhälle.

II. DANMARK

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Arbetsmarknadssituationen är fortfarande mycket gynnsam och sysselsättningsgraden är den högsta i EU, både när det gäller män och kvinnor. Arbetslöshetsnivån är bland de lägsta. De viktigaste utmaningarna för Danmark är fortfarande följande:

- Att öka den nuvarande arbetskraften, framför allt genom att uppmuntra anställda att stanna kvar i arbetslivet längre och minska det antal personer i arbetsför ålder som uppstår sociala förmåner.
- Att åstadkomma en större balans mellan kvinnor och män inom alla yrken.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående sänkt skattetryck på arbete, incitament för anställda att stanna kvar i arbetslivet längre, integrering av arbetslösa kvinnor och minskad könssegregering.

Danmark bör därför göra följande:

1. Fullfölja och noggrant övervaka genomförandet av de pågående reformerna för att minska det totala skattetrycket på arbete, framför allt skattetrycket på låga inkomster.
2. Öka incitamenten för att ta anställning eller stanna kvar i arbetslivet och fortsätta att övervaka reformen av systemen för förtidspensionering och tjänstledighet, eftersom det finns ett behov av att öka utbudet av arbetskraft.
3. Fortsätta ansträngningarna för att utarbeta en strategi som i högre grad beaktar jämställdhetsperspektivet samt en övergripande strategi för att minska den nuvarande könssegregering mellan yrken på arbetsmarknaden.

III. TYSKLAND

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Efter hand som den tyska ekonomin återhämtar sig ser man allt tydligare att sysselsättningstrenden håller på att vända, och arbetslösheten har sjunkit ytterligare även om konsekvenserna av Tysklands enande fortfarande är märkbara. De viktigaste utmaningarna på den tyska arbetsmarknaden är bland annat följande:

- Långsam återhämtning när det gäller de förlorade arbetstillfällena som registrerades under större delen av 1990-talet (– 1,2 procentenheter per år under perioden 1991–1998). Stora regionala skillnader när det gäller arbetslöshetsciffrorna. Det är främst de nya delstaterna som påverkas.
- Bestående och stor grupp av långtidsarbetslösa som utgör 4,4 % av arbetskraften.
- Trots de reformer som nyligen gjorts är det totala skattetrycket på arbete fortfarande ett av de högsta inom EU.
- Den lilla andel personer mellan 55 och 64 år som fortfarande arbetar (ca 37,8 %) tyder på att det finns ytterligare en outnyttjad sysselsättningspotential och visar att det krävs en mer kraftfull, övergripande politik för livslångt lärande för att förbättra arbetskraftens anställbarhet.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skattetryck på arbete, förebyggande politik, skatte- och bidragssystem (framför allt när det gäller äldre arbetstagare), livslångt lärande och jämställdhet.

Tyskland bör därför göra följande:

1. Eftersträva ett fullständigt genomförande av de förebyggande åtgärderna som koncentreras på tidiga åtgärder för att uppfylla enskilda behov och förhindra att personer blir långtidsarbetslösa. Man bör noggrant övervaka framsteg mot gemensamma och nationella mål.
2. Fortsätta undersöka de faktorer som kan hindra eller försvåra deltagande på arbetsmarknaden när det gäller alla grupper, framför allt äldre arbetstagare. Man bör övervaka förändringar vad gäller deltagande på arbetsmarknaden bland äldre arbetstagare och vidta ytterligare åtgärder för att förbättra denna gruppens anställbarhet.
3. Ta itu med kompetensbristen på arbetsmarknaden genom att förbättra ramvillkoren, inklusive incitament för fortbildning, yrkesutbildning och lärlingskap, i samarbete med arbetsmarknadens parter och genom att ytterligare utarbeta en övergripande strategi samt kvalitativa och kvantitativa mål för livslångt lärande. Åtgärder måste vidtas i skolor och utbildningsanstalter för att säkerställa ett bättre övergång till moderna arbetsuppgifter på arbetsplatsen.
4. Fullfölja och övervaka arbetet för att fortsätta att minska skattetrycket på arbete, särskilt genom att, på grundval av den nyligen genomförda skattereformen 2000 och miljöskattereformen, sänka skatter och sociala avgifter. Arbetskraftskostnaderna bör sänkas ytterligare även längst ner på löneskalan samtidigt som behovet av att sanera de offentliga finanserna respekteras.
5. Fullfölja och förstärka den tvåsidiga strategin för att kombinera integreringen av jämställdhetsperspektivet och specifika jämställdhetsåtgärder, och då särskilt uppmärksamma konsekvenserna av skatte- och bidragssystemet för kvinnors sysselsättning samt minska löneskillnaderna mellan män och kvinnor.

IV. GREKLAND

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

I slutet av 1999 uppfyllde Grekland konvergenskriterierna för att ansluta sig till den ekonomiska och monetära unionen. Sysselsättningsgraden i Grekland är emellertid bland de lägsta i EU (55,4 %). Arbetslösheten har ökat under de senaste åren på grund av att arbetskraften vuxit (kvinnor och invandrare) och på grund av att sysselsättningen inom jordbrukssektorn fortsätter att sjunka. Arbetslösheten ligger fortfarande över EU:s genomsnitt och långtidsarbetslösheten har också ökat. Denna situation belyser följande strukturella arbetsmarknadsproblem:

- Arbetslöshetsnivåerna för unga, kvinnor och långtidsarbetslösa är höga och ligger över EU:s genomsnitt.
- Det finns en stor klyfta mellan könen, både när det gäller sysselsättning och arbetslöshet.

- Utbildningsreformerna innehåller åtgärder för att utveckla det livslånga lärandet, men det saknas en tydlig övergripande strategi och systemen för yrkesutbildning liksom annan utbildning måste förbättras ytterligare.
- Stora administrativa bördor hindrar företagsutvecklingen, framför allt i startskedet, och sysselsättningsgraden inom tjänstesektorn är fortfarande låg trots att förbättringar skett på vissa områden.
- Det finns utrymme för förbättring när det gäller användningen av ny teknik och när det gäller att modernisera arbetsorganisationen.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående den övergripande strategin, förebyggande åtgärder och aktivering, integrering av jämställdhetsperspektivet, ökad förvärvsfrekvens bland kvinnorna, utbildning, minskad administrativ börda samt modernisering av arbetsorganisationen.

Grekland bör därför göra följande:

1. Utveckla en strategisk ram och en väl strukturerad politik för genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna när det gäller alla fyra pelarna.
2. Vidta bestämda och konsekventa åtgärder i enlighet med riktlinjerna 1 och 2 för att förhindra att unga och vuxna arbetslösa blir långtidsarbetslösa genom att vidareutveckla de befintliga planerna för snabba reformer när det gäller den offentliga arbetsförmedlingen. Det statistiska systemet måste förbättras så att indikatorerna för förebyggande åtgärder och aktivering finns att tillgå vid rätt tidpunkt och kan övervakas effektivt.
3. Undersöka möjligheten att sänka skatterna på arbete och/eller inkomst av tjänst för att öka anställningsgraden. Grekland bör också uppmuntra ett ökat deltagande av kvinnor på arbetsmarknaden och förbättra integreringen av jämställdhetsperspektivet.
4. Anta en övergripande strategi och fastställa mål för livslångt lärande, samt ytterligare förbättra utbildningssystemen så att arbetskraftens kompetens förbättras. Stärka stödet för fortbildning, framför allt genom att se till att arbetsmarknadens parter deltar mer aktivt.
5. Anta och genomföra en konsekvent strategi för att betydligt minska den administrativa bördan när det gäller att starta nya företag, för att främja företagande och till fullo utnyttja den sysselsättningspotential som finns i tjänstesektorn.
6. Stärka ett tillvägagångssätt som bygger på partnerskap och främja konkreta åtaganden från arbetsmarknadsparternas sida på alla lämpliga nivåer när det gäller modernisering av arbetsorganisationen, i syfte att göra företagen mer produktiva och konkurrenskraftiga samtidigt som man åstadkommer den nödvändiga balansen mellan flexibilitet och trygghet.

V. SPANIEN

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

I Spanien har den ekonomiska tillväxten och sysselsättningstillväxten varit god under de senaste åren, men det finns fortfarande svåra utmaningar:

- Även om sysselsättningsgraden ökar är den bland de lägsta i EU. Arbetslösheten är fortfarande hög och ligger på 15,9 % trots att den sjunkit kraftigt sedan 1996. Långtidsarbetslösheten har också minskat men kvinnor och äldre arbetstagare är fortfarande särskilt drabbade av arbetslöshet.
- Andelen tillfälligt sysselsatta är hög. De flesta av de tillfälliga arbetena är kortvariga och det är främst kvinnor och unga som har denna typ av arbete.
- De regionala skillnaderna är stora samtidigt som den geografiska rörligheten är mycket liten.
- Även om kvinnornas sysselsättningsgrad har ökat är den fortfarande lägst i EU (37,6 %). Klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning (30,3 %) är den största i EU. Arbetslöshetssiffran för kvinnor är för närvarande 23,1 %.
- Mindre än 35 % av befolkningen mellan 25–64 år har avslutad gymnasieutbildning. Det är vanligt att man lämnar skolan i förtid och det är mycket få vuxna som deltar i utbildning. Det finns inte någon övergripande strategi för livslångt lärande.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående förebyggande åtgärder och aktivering, bättre statistiska övervakningssystem, integrering av jämställdhetsperspektivet, livslångt lärande, anpassningsförmåga samt skatte- och bidragssystemen.

Spanien bör därför göra följande:

1. Fortsätta moderniseringen av de offentliga arbetsförmedlingarna för att göra dem effektivare och skynda på genomförandet av en förebyggande strategi som skall omfatta alla potentiella målgrupper. Dessa åtgärder bör bland annat innebära att man färdigställer det statistiska övervakningssystemet i enlighet med den nationella handlingsplanen och den gemensamma rapporten om sysselsättningen.
2. Förbättra integreringen av jämställdhetsperspektivet för att höja kvinnornas sysselsättningsgrad till EU:s genomsnitt inom en tidsram som med tanke på problemets omfattning, på ett lämpligt sätt svarar mot angelägenheten hos denna målsättning.
3. Utveckla och genomföra en konsekvent strategi med mål för livslångt lärande. Strategin skall omfatta grundläggande utbildning och fortbildning och skall syfta till att höja utbildningsnivån och få fler vuxna att delta i utbildningsverksamhet. Problemet med att många lämnar skolan i förtid bör särskilt uppmärksammas.
4. I samarbete med arbetsmarknadens parter fortsätta insatserna att anpassa anställningsförhållanden och även arbetslagstiftningen, samt utveckla nya former för arbetsorganisation genom att säkerställa en lämplig balans mellan flexibilitet och trygghet för hela arbetskraften.
5. Se över stimulerande respektive hämmande faktorer i skatte- och bidragssystemen i syfte att öka deltagandet på arbetsmarknaden och skapa en stabilare sysselsättning.

VI. FRANKRIKE

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningssituationen fortsätter att förbättras. Det finns dock betydande strukturella problem kvar:

- Deltagandet i åldersgruppen 55–64 år är klart lägre än EU:s genomsnitt (28,3 % mot 35,9 %) och den nedåtgående trenden ändrades inte under 1999.
- Arbetslösheten har endast minskat litet och arbetslöshetsnivån (11,3 %) ligger över EU:s genomsnitt (10,8 %).
- Höga skatter på arbete.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående äldre arbetstagare i verksamhet, sänkt skattetryck på arbete samt förebyggande åtgärder och livslångt lärande.

Frankrike bör därför göra följande:

1. Förbättra insatserna för att förhindra att äldre arbetstagare tidigt drar sig tillbaka från arbetslivet genom att utarbeta en mer övergripande strategi med deltagande av arbetsmarknadens parter.
2. Fortsätta att driva och utvärdera politiska åtgärder för att minska skattetrycket på arbete, framför allt sådana åtgärder som avser arbetstagare med låg lön och utan utbildning.
3. Fortsätta genomförandet av individuella och tidigt insatta åtgärder för arbetslösa och i större utsträckning utnyttja sådana åtgärder för att förhindra arbetslöshet bland unga och vuxna.
4. Fortsätta insatserna för att modernisera arbetsorganisationen och noga följa upp vilka nettoeffekter genomförandet av lagstiftningen om 35 timmars arbetsvecka får. Vidta åtgärder för att göra fortbildningssystemet effektivare och främja en övergripande strategi för livslångt lärande.
5. Fortsätta genomförandet av konsekventa strategier som omfattar lagstiftning, skatteåtgärder och andra åtgärder och som är avsedda att minska den administrativa bördan för företag, samt utvärdera effekterna av pågående insatser för att skapa nya sysselsättningsmöjligheter för ungdomar.

VII. IRLAND

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Irland har uppvisat utomordentliga resultat när det gäller ekonomi och sysselsättning. År 1999 överskred sysselsättningsgraden EU:s genomsnitt och arbetslösheten har fortsatt att minska för alla grupper. Denna utveckling tyder på en fortsatt åtstramning av arbetsmarknaden. Det finns emellertid fortfarande vissa strukturella problem:

- Liksom i vissa andra medlemsstater är det ett centralt problem för Irland att förhindra att det uppstår brist på arbetskraft och undvika det därmed förbundna löneinflationstrycket.
- Även om förvärvsfrekvensen bland kvinnor har ökat markant är den fortfarande under EU:s genomsnitt och klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning har endast minskat obetydligt mellan 1998 och 1999.

- På grund av den allt större bristen på arbetskraft är det viktigt för Irland att investera i utbildning både för anställda och arbetslösa. Irland är ett av de få länder där andelen arbetslösa som deltog i utbildningsåtgärder ökade, men samtidigt är antalet anställda som deltar i utbildning fortfarande bland de lägsta i EU.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och utarbetande av en strategi för internutbildning och livslångt lärande.

Irland bör därför göra följande:

1. Fortsätta den övergripande strategin för att se till att fler kvinnor blir sysselsatta, undanröja skattehinder och öka antalet barnomsorgsplatser samt vidta åtgärder för att minska löneskillnaderna mellan män och kvinnor.
2. Fortsätta och intensiviera satsningarna för att stödja produktivitetshöjningen och förbättra arbetskraftens kompetens och kvalifikationer genom att i större utsträckning betona internutbildning och ytterligare utveckla och fastställa mål för livslångt lärande.

VIII. ITALIEN

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningen ökade under 1999 framför allt beroende på att bestämmelser om skatteincitament och flexibla arbetsvillkor antogs. Trots förbättringarna är flera strukturella problem på den italienska arbetsmarknaden fortfarande inte lösta, särskilt i fråga om den regionala obalansen.

- Den låga sysselsättningsgraden (52,5 %) är ca 10 procentenheter lägre än EU:s genomsnitt. Sysselsättningsgraden för äldre på 27,5 % är fortfarande låg.
- Sysselsättningsgraden för kvinnor ökade mer än för män, men är fortfarande bland de lägsta inom EU (38,1 %).
- Arbetslöshetsnivån sjönk till 11,3 % men ligger fortfarande 2 procentenheter över EU:s genomsnitt. Arbetslösheten för personer i åldersgruppen 15–24 år var 12,4 %, vilket fortfarande är nästan 4 procentenheter högre än EU:s genomsnitt. Långtidsarbetslösheten minskade endast marginellt från 7,1 % av arbetskraften under 1998 till 6,9 % 1999.
- Det finns stora skillnader mellan könen när det gäller sysselsättning – ca 30 procentenheter – vilket är typiskt för arbetsmarknaden, särskilt i de södra delarna, och arbetslösheten för kvinnor (15,6 %) är nästan dubbelt så stor som arbetslösheten för män (8,7 %).
- De regionala skillnaderna är fortfarande mycket stora. Arbetslösheten i de centrala och norra delarna av landet är ca 6,5 % medan den är ca 22 % i de södra delarna.
- Den procentandel av arbetskraften som har avslutad gymnasieutbildning uppgår till 51,5 %, vilket kan jämföras med EU:s genomsnittliga nivå på 66 %. Endast 6,1 % av de vuxna deltar dock i utbildning vilket kan jämföras med EU:s genomsnitt på 8,7 %.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående de politiska åtgärderna inom ramen för de fyra pelarna, skatte- och bidragssystemen, åtgärderna för förebyggande och aktivering, integreringen av jämställdhetsperspektivet, klyftorna mellan könen och det livslånga lärandet.

Italien bör därför göra följande:

1. Fortsätta att förbättra balansen när det gäller åtgärder inom de fyra pelarna genom att ytterligare stärka anställbarhetsåtgärderna, arbeta för att modernisera arbetsorganisationen och regelverket genom att utarbeta en övergripande jämställdhetsstrategi och fortsätta integreringen av jämställdhetsperspektivet.
2. Fortsätta att genomföra reformen av pensionssystemet genom den översyn som planeras till 2001 och se över andra bidragssystem för att minska flödet från arbetsmarknaden. Fortsätta med insatser för att minska skattetrycket särskilt för lågavlönade arbetstagare.
3. I samband med åtgärder för anställbarhet vidta ytterligare åtgärder för att förhindra att unga och vuxna blir långtidsarbetslösa. Sådana åtgärder kan omfatta att man fullt ut genomför reformen av de offentliga arbetsförmedlingarna i hela landet, skyndar på införandet av systemet för arbetsmarknadsinformation samt fortsätter de nuvarande åtgärderna för att förbättra de statistiska övervakningssystemen.
4. Driva en aktiv arbetsmarknadspolitik och genomföra särskilda åtgärder för att minska de stora skillnaderna mellan könen när det gäller sysselsättning och arbetslöshet i syfte att ge kvinnor fler och bättre möjligheter till sysselsättning.
5. Anta och genomföra en konsekvent strategi med nationella mål för livslångt lärande. Arbetsmarknadens parter bör vara mer aktiva med att ge arbetstagarna mer utbildning.

IX. LUXEMBURG

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

I Luxemburg har arbetsmarknadssituationen varit gynnsam under 1999 och situationen har underbyggts av en kraftig ekonomisk tillväxt och den högsta sysselsättningsökningen i EU (4,8 procentenheter). Arbetslöshetsnivån fortsatte att sjunka och är fortfarande den lägsta i EU (2,3 %). Det kan dock konstateras att det finns vissa strukturella problem:

- Den totala nationella sysselsättningsgraden är mycket låg trots en mycket god sysselsättningssituation och ett stort antal gränsarbetare. Sysselsättningsciffrorna är speciellt låga för arbetstagare över 55 år (26,3 %) och kvinnor (48,5 %), även om båda siffrorna har stigit sedan 1998.
- Klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning är bland de största i EU, närmare bestämt 25,9 procentenheter.
- Utbudet på kvalificerad inhemsk arbetskraft är otillräckligt.
- Andelen sysselsatta vuxna som deltar i fortbildning är fortfarande mycket liten (5,3 %).

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående den sociala dialogen, äldre arbetstagares och kvinnors deltagande på arbetsmarknaden samt livslångt lärande.

Luxemburg bör därför göra följande:

1. Uppmuntra arbetsmarknadens parter att föra en konstruktiv dialog, vilket krävs för att de sysselsättningsstrategier som anges i den nationella handlingsplanen skall bli en framgång.
2. Fortsätta insatserna och genomföra åtgärderna för att öka de äldre arbetstagarnas och kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden, inbegripet en översyn av skatte- och bidragssystemen samt vidta åtgärder för att främja integreringen av jämställdhetsperspektivet.
3. Fortsätta att genomföra ramlagstiftningen om kontinuerlig yrkesbildning och utarbeta och genomföra åtgärder för att öka deltagandet i utbildning samt fastställa mål på detta område.

X. NEDERLÄNDERNA

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningstillväxten var god i Nederländerna under 1999 och sysselsättningsgraden ligger klart över EU:s genomsnitt. Arbetslösheten fortsatte att minska under 1999 till 3,3 %, vilket är under EU:s genomsnitt. Det finns dock fortfarande vissa strukturella problem:

- Även om långtidsarbetslösheten minskar finns det vissa bestående problem som är koncentrerade till vissa grupper, framför allt lågkvalificerade och äldre arbetstagare samt etniska minoriteter.
- Ett stort antal personer i arbetsför ålder står utanför arbetsmarknaden på grund av invaliditetsförmåner och andra typer av bidrag.
- Man kan konstatera en begynnande brist på arbetskraft och ett därmed förbundet löneinflationstryck.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skatte- och bidragssystemen samt det statistiska övervakningssystemet.

Nederländerna bör därför göra följande:

1. Fortsätta att samarbeta med arbetsmarknadens parter för att minska de faktorer i bidragssystemen som kan motverka människors deltagande på den öppna arbetsmarknaden, framför allt när det gäller personer med invaliditetsförmåner, och som kan skapa fattigdomsfällor.
2. Fortsätta förbättringen av det statistiska systemet så att man kan få fram åtgärds- och resultatindikatorer tillräckligt tidigt för att de skall kunna utnyttjas för övervakningen och utvärderingen av den förebyggande strategin som håller på att genomföras.

XI. ÖSTERRIKE

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Resultaten på den österrikiska arbetsmarknaden förbättrades under förra året och den totala sysselsättningsgraden uppgick till 68,2 % (59,7 % för kvinnor), vilket ligger nära det mål på 70 % som fastställdes av Europeiska rådet i Lissabon och gott och väl över EU:s genomsnitt. Den totala arbetslösheten minskade till 3,8 % under 1999 och är tillsammans med ungdoms- och långtidsarbetslösheten bland de lägsta i EU. Trots de övergripande goda resultaten finns det fortfarande vissa strukturella problem på arbetsmarknaden:

- Det totala skattetrycket ligger över genomsnittet och skattetrycket på arbete ökade under perioden 1994–1998. Att lönebikostnadernas andel av BNP förväntas sjunka med ca 0,4 procentenheter före 2003 är ett första steg i rätt riktning.

- Klyftan mellan könen är fortfarande stor vad gäller sysselsättning och arbetslöshet, trots att sysselsättningsgraden för kvinnor ligger över EU:s genomsnitt.
- Sysselsättningsgraden för äldre arbetstagare ligger under EU:s genomsnitt och arbetslösheten bland personer i åldersgruppen över 50 år är fortfarande hög.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående äldre arbetstagares anställbarhet, integrering av jämställdhetsperspektivet och beskattning av arbete.

Österrike bör därför göra följande:

1. Göra mer för att markant sänka det starka skattetrycket på arbete, särskilt med inriktning på grupper som har problem på arbetsmarknaden.
2. Fullfölja en övergripande strategi för att minska den ännu betydande klyftan mellan könen vad gäller sysselsättning, bland annat genom att vidta åtgärder som bidrar till att minska löneskillnaderna och gör det lättare att förena yrkesliv och familjeliv.
3. Fortsätta insatserna för att reformera systemen för förtidspensionering och vidta andra åtgärder för att äldre skall stanna kvar i arbetslivet längre och uppnå en betydligt högre sysselsättningsgrad bland äldre arbetstagare.

XII. PORTUGAL

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningssituationen förbättrades ytterligare under 1999 vilket bekräftade det föregående årets positiva trend. Arbetslöshetsnivån är bland de lägsta i EU och långtidsarbetslösheten har minskat snabbt. Det finns dock strukturella svagheter på arbetsmarknaden och därför måste åtgärder vidtas:

- Arbetskraftens genomsnittliga kompetensnivå är låg. Endast 21,2 % har avslutat minst gymnasieutbildning, vilket kan jämföras med den genomsnittliga nivån på 66 % i Europeiska unionen. Deltagandet i utbildning uppgår till 3,6 % och ligger också det under EU:s genomsnitt på 8,7 %, och 45 % av personerna i åldersgruppen 18–24 år har slutat skolan i förtid.
- Det finns stora möjligheter att skapa nya arbetstillfällen inom tjänstesektorn, vilket framgår av att sysselsättningsgraden i tjänstesektorn är 36,2 %, och det är nödvändigt att fortsätta en konsekvent strategi för att främja företaget.
- Arbetsmarknadens parter måste göra stora insatser för att man skall kunna anta de stora utmaningarna på den portugisiska arbetsmarknaden, framför allt den låga kompetensnivån, moderniseringen av arbetsorganisationen och anställningsförhållanden.
- För att uppnå en övergripande förbättring av kvinnornas situation på arbetsmarknaden behövs det en mer balanserad fördelning av kvinnor och män, särskilt när det gäller olika sektorer.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående utbildning, minskade administrativa bördor för företagen, partnerskap, könssegregering och tillgång till barnomsorg.

Portugal bör därför göra följande:

1. Fortsätta ansträngningarna för att utarbeta och genomföra en övergripande strategi för livslångt lärande i vilken man också tar itu med problemet att personer lämnar skolan i förtid och fastställer tydliga mål och lämpliga tillvägagångssätt. Det bör ägnas särskild uppmärksamhet åt utbildningens kvalitet för att kompetensbrister skall kunna undvikas.
2. Fortsätta insatserna för att minska den administrativa bördan för företagen, utnyttja möjligheterna att skapa nya arbetstillfällen inom tjänstesektorn och främja arbetstillfällen som kräver hög och medelhög kompetens inom tjänstesektorn.
3. Fortsätta insatserna för att genomföra en partnerskapsstrategi och främja konkreta åtaganden från arbetsmarknadsparternas sida, framför allt när det gäller modernisering av arbetsorganisationen, anpassning av anställningsförhållandena och av arbetslagstiftningen samt fortbildning.
4. Fortsätta ansträngningarna för att arbetstagare skall kunna förena yrkesliv och familjeliv genom att utvidga barnomsorgen och undersöka möjligheter att främja en balanserad fördelning av kvinnor och män inom olika sektorer.

XIII. FINLAND

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Även om den ekonomiska tillväxten i Finland varit stark under de senaste fem åren finns fortfarande vissa strukturella problem:

- Den totala arbetslöshetsnivån är fortfarande hög (10,2 %) och arbetslösheten är företrädesvis strukturell. Ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten för personer över 50 år är fortfarande ett stort problem.
- Genom de initiativ som nyligen tagits har Finland gjort framsteg när det gäller att minska skattetrycket på arbete, men skattenivån ligger fortfarande över EU:s genomsnitt.
- Finland hotas av kompetensbrist inom flera sektorer (både när det gäller lågkvalificerat och högkvalificerat arbete) och det råder ett allmänt behov av att mobilisera arbetskraften genom aktiva arbetsmarknadsåtgärder av bra kvalitet.
- De regionala skillnaderna vad gäller sysselsättning är fortfarande betydande.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skatte- och bidragssystemen, skatterna på arbete och könssegregering inom yrken och sektorer på arbetsmarknaden.

Finland bör därför göra följande:

1. Fortsätta att ompröva de befintliga skatte- och bidragssystemen för att öka incitamenten för att arbeta och anställa samt koncentrera åtgärderna för livslångt lärande till äldre för att de skall stanna i arbetslivet längre.
2. Fullfölja de nyligen tagna initiativen för att minska skatten på arbete med vederbörlig hänsyn till de rådande ekonomiska villkoren och situationen på arbetsmarknaden.
3. Övervaka och bedöma den nuvarande omfattningen av könssegregeringen inom yrken och sektorer på arbetsmarknaden mot bakgrund av en strategi för att integrera jämställdhetsperspektivet.

XIV. SVERIGE

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

Sverige har en av de högsta sysselsättningsgraderna i EU och har nyligen förbättrat resultaten vad gäller att skapa nya arbetstillfällen. Under 1999 minskade arbetslösheten till 7,2 %. Det finns dock fortfarande flera strukturella problem på arbetsmarknaden:

- Skattetrycket på arbete är fortfarande mycket högt, framför allt när det gäller relativt lågkvalificerad arbetskraft och lågavlönade. Sverige har fortfarande de högsta skattesatserna för anställda i EU: 52,7 % under 1998 vilket kan jämföras med EU:s genomsnitt på 39,2 %.
- Ett stort antal personer i arbetsför ålder är beroende av bidrag.
- Kompetensbrist, framför allt på regional nivå, har blivit en faktor som hämmar den ekonomiska tillväxten och den regionala utvecklingen.
- Den nuvarande segregeringen mellan män och kvinnor inom olika yrken och sektorer är fortfarande ett problem trots att jämställdhetspolitiken är väl utvecklad.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skatter på arbete och integrering av jämställdhetsperspektivet.

Sverige bör därför göra följande:

1. Öka insatserna, bland annat fastställa mål med beaktande av det nationella läget, för att minska det höga skattetrycket på arbete, framförallt för låginkomsttagare.
2. Införa fler politiska åtgärder för att ytterligare anpassa stöd- och bidragssystemen så att det finns tillräckliga incitament för att arbeta.
3. Övervaka och bedöma den nuvarande segregeringen inom olika yrken och sektorer på arbetsmarknaden, som ett led i de reformer för att integrera jämställdhetsperspektivet som inleddes 1999.

XV. FÖRENADE KUNGARIKET

Problem med att uppnå sysselsättningsmålen

I Förenade kungariket var sysselsättningstillväxten gynnsam under 1999 och sysselsättningsgraden för män och kvinnor ligger klart över EU:s genomsnitt. Arbetslösheten fortsatte att sjunka under 1999 och ligger nu på 6,1 %, vilket är under EU:s genomsnitt. Det finns dock fortfarande betydande strukturella problem:

- Andelen unga och vuxna som blir långtidsarbetslösa (17 % respektive 11 %) ligger fortfarande över siffrorna för de medlemsstater som uppvisar bäst resultat.

- Även om långtidsarbetslösheten minskar finns det fortfarande vissa bestående problem som är koncentrerade till vissa grupper, framför allt i hushåll där ingen arbetar och bland mindre gynnade grupper, och till ett antal geografiska områden. Problemen med ensamstående föräldrar som inte är sysselsatta består.
- Det råder kompetensbrist i vissa sektorer, framför allt på området informationsteknik. Ett allmänt problem i Förenade kungariket är den låga grundutbildningsnivån.
- Även om löneskillnaderna mellan könen minskar är de fortfarande stora jämfört med EU:s genomsnitt. Klyftan mellan könen när det gäller hur föräldraskap påverkar sysselsättningen är också den största i Europa, vilket tyder på att det är viktigt att tillhandahålla tillräcklig barnomsorg till en rimlig kostnad.
- Den nuvarande segregeringen mellan män och kvinnor inom yrken och sektorer är större än EU:s genomsnitt.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående anpassningsförmåga, löneskillnaderna mellan män och kvinnor, barnomsorg, en förebyggande strategi för arbetslösa och livslångt lärande.

Förenade kungariket bör därför göra följande:

1. Förbättra balansen när det gäller genomförandet av riktlinjerna så att insatserna för att modernisera arbetsorganisationen förstärks och blir mer synliga, framför allt genom att främja partnerskap på arbetsmarknaden på alla lämpliga nivåer.
 2. Fortsätta insatserna för att minska löneskillnaderna mellan män och kvinnor och vidta åtgärder för att förbättra tillhandahållandet av barnomsorg för att göra det lättare för kvinnor och män med föräldrans ansvar att arbeta. Ensamstående föräldrars behov bör få särskild uppmärksamhet.
 3. Erbjud fler vuxna arbetslösa aktiva arbetsmarknadsåtgärder innan de varit arbetslösa i tolv månader så att fler människor blir föremål för aktiva åtgärder och komplettera det stöd som utbetalas till arbetssökande (Jobseekers' Allowance Regime).
 4. Intensifiera insatserna för att genomföra initiativ som gäller livslångt lärande, framför allt insatserna för att förbättra den allmänna grundutbildningsnivån, och visa hur de grupper som traditionellt är motvilliga att utnyttja utbildningsmöjligheter eller som inte kan hitta lämpliga alternativ kan få tillgång till utbildning.
-

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 23 januari 2001

om ändring av beslut 96/333/EG om fastställande av ett hälsointyg för levande tvåskaliga blötdjur, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor och sniglar från tredje länder som inte ännu omfattas av ett särskilt beslut

[delgivet med nr K(2001) 127]

(Text av betydelse för EES)

(2001/65/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/492/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av levande tvåskaliga mollusker ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 97/79/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 9 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens beslut 96/333/EG av den 3 maj 1996 om fastställande av ett hälsointyg för levande tvåskaliga blötdjur, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor och sniglar från tredje länder som inte ännu omfattas av ett särskilt beslut ⁽³⁾, ändrat genom beslut 98/740/EG ⁽⁴⁾, är tillämpligt fram till den 31 december 2000.
- (2) I kommissionens beslut 97/20/EG ⁽⁵⁾, senast ändrat genom beslut 2001/38/EG ⁽⁶⁾, upprättas en förteckning över tredje länder som uppfyller villkoren för likvärdighet beträffande villkoren för produktion och saluförande av musslor, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor. I avdelning II av denna förteckning anges vilka tredje länder som kan bli föremål för ett provisoriskt beslut enligt rådets beslut 95/408/EG ⁽⁷⁾, senast ändrat genom beslut 2001/4/EG ⁽⁸⁾.

- (3) Enligt beslut 95/408/EG är förteckningen över länder giltig fram till den 31 december 2003. Därför bör giltighetstiden för beslut 96/333/EG ändras så att den överensstämmer med giltighetstiden för den provisoriska förteckningen.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 5 i beslut 96/333/EG skall "till och med den 31 december år 2000" ersättas med "till och med den 31 december 2003".

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 januari 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 127, 25.5.1996, s. 33.

⁽⁴⁾ EGT L 354, 30.12.1998, s. 65.

⁽⁵⁾ EGT L 6, 10.1.1997, s. 46.

⁽⁶⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 66.

⁽⁷⁾ EGT L 243, 11.1.1995, s. 17.

⁽⁸⁾ EGT L 2, 5.1.2001, s. 21.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 23 januari 2001

om ändring av beslut 97/296/EG om upprättande av en förteckning över de tredje länder från vilka import av fiskeprodukter för livsmedel är tillåten

[delgivet med nr K(2001) 128]

(Text av betydelse för EES)

(2001/66/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 95/408/EG av den 22 juni 1995 om villkor för upprättande, under en övergångsperiod, av provisoriska förteckningar över anläggningar i tredje land, från vilka medlemsstaterna får importera vissa produkter av animaliskt ursprung, fiskprodukter och levande tvåskaliga mollusker⁽¹⁾, ändrat genom beslut 2001/4/EG⁽²⁾, särskilt artikel 2.2 i detta, och

av följande skäl:

(1) I rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG⁽³⁾, fastställs att vattenbruksprodukter skall omfattas av övervakningsplanen för restsubstanser av veterinärmedicinska läkemedel.

(2) Dessutom anges i bilagan till kommissionens beslut 2000/159/EG av den 8 februari 2000 om preliminärt godkännande av restsubstansplaner från tredje land i enlighet med rådets direktiv 96/23/EG⁽⁴⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 2000/675/EG⁽⁵⁾, de tredje länder som har överlämnat en plan i vilken de anger de garantier de erbjuder i fråga om kontroll av grupper av restsubstanser och ämnen som anges i bilaga I till direktiv 96/23/EG.

(3) Om de garantier som avses i det förra skälet inte lämnas bör följaktligen inte import av vattenbruksprodukter tillåtas, även om de är förenliga med rådets direktiv 91/493/EG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygien-

krav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter⁽⁶⁾, senast ändrat genom direktiv 97/79/EG⁽⁷⁾.

(4) I kommissionens beslut 97/296/EG⁽⁸⁾, senast ändrat genom beslut 2001/40/EG⁽⁹⁾, upprättas en förteckning över de tredje länder från vilka import av fiskeprodukter för livsmedel är tillåten. Detta beslut bör ändras så att det omfattar kravet på att endast tillåta import av vattenbruksprodukter från de länder som anges i beslut 97/296/EG och 2000/159/EG.

(5) Eftersom det i kommissionens beslut 95/328/EG av den 25 juli 1995 om upprättande av hygienintyg för fiskprodukter med ursprung i de tredje länder som ännu inte omfattas av ett särskilt beslut⁽¹⁰⁾, senast ändrat genom beslut 2001/67/EG⁽¹¹⁾, föreskrivs en övergångsperiod för uppdateringen av förlagan till hygienintyg, är det nödvändigt att medge ett undantag i tillämpningen av beslut 2000/159/EG för vattenbruksprodukter under denna övergångsperiod.

(6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 97/296/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 skall en ny punkt läggas till:

"3. Utöver det som anges i punkt 1, skall medlemsstaterna se till att de vattenbruksprodukter avsedda för livsmedel som anges i artikel 2.2 i rådets direktiv 91/493/EEG, oavsett form, endast importeras från de tredje länder som i och med att de för vattenbruk har godkänt en övervakningsplan för restsubstanser omfattas av bilagan till detta beslut och bilagan till kommissionens beslut 2000/159/EG."

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 2, 5.1.2001, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 125, 25.5.1996, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 51, 24.2.2000, s. 30.

⁽⁵⁾ EGT L 280, 4.11.2000, s. 63.

⁽⁶⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 13.

⁽⁷⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 31.

⁽⁸⁾ EGT L 122, 14.5.1997, s. 21.

⁽⁹⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 75.

⁽¹⁰⁾ EGT L 191, 12.8.1995, s. 32.

⁽¹¹⁾ Se sidan 41 i detta nummer av EGT.

2. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

Trots vad som anges i kommissionens beslut 2000/159/EG och artikel 2.3 i detta beslut skall medlemsstaterna, vid import av fiskeprodukter från de länder som förtecknas i del II av bilagan till detta beslut och till dagen för ikraftträdande för den förlaga till hygienintyg som föreskrivs i kommissionens beslut 2001/67/EG (*), acceptera partier av fiskeprodukter som åtföljs av det hygienintyg som föreskrivs i beslut 95/328/EG.

(*) EGT L 22, 24.1.2001, s. 41."

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 januari 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 23 januari 2001

om ändring av beslut 95/328/EG om upprättande av hygienintyg för fiskprodukter med ursprung i de tredje länder som ännu inte omfattas av ett särskilt beslut

[delgivet med nr K(2001) 130]

(Text av betydelse för EES)

(2001/67/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 97/79/EG⁽²⁾, särskilt artikel 11 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens beslut 95/328/EG av den 25 juli 1995 om upprättande av hygienintyg för fiskprodukter med ursprung i de tredje länder som ännu inte omfattas av ett särskilt beslut⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 98/739/EG⁽⁴⁾, är giltigt till och med den 31 december 2000.
- (2) I kommissionens beslut 97/296/EG⁽⁵⁾, senast ändrat genom beslut 2001/66/EG⁽⁶⁾ upprättas en förteckning över de tredje länder från vilka import av fiskeprodukter för livsmedel är tillåten. I del II i den förteckningen anges de tredje länder som ännu inte omfattas av ett särskilt beslut som uppfyller villkoren i artikel 2.2 i rådets beslut 95/408/EG⁽⁷⁾, senast ändrat genom beslut 2000/4/EG⁽⁸⁾.
- (3) Eftersom förteckningen som anges i beslut 95/408/EG är tillämplig till och med den 31 december 2003 bör intygens giltighetstid ändras så att den överensstämmer med de provisoriska förteckningarnas giltighetstid.
- (4) Eftersom det i beslut 97/296/EG dessutom fastställs att import av vattenbruksprodukter endast är tillåtet från länder som även är upptagna i förteckningen i kommissionens beslut 2000/159/EG⁽⁹⁾, senast ändrat genom beslut 2001/31/EG⁽¹⁰⁾, bör det hygienintyg som anges i beslut 95/328/EG ändras för att omfatta identifikationen

av vattenbruksprodukter vid behov. Även hygienintyget bör ändras så att det överensstämmer med de hygienintyg som brukar användas vid import av fiskprodukter från tredje länder som omfattas av ett särskilt beslut.

- (5) Det är emellertid nödvändigt att föreskriva en övergångsperiod för uppdatering av förslaget till hygienintyg.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I artikel 4 i beslut 95/328/EG skall "till och med den 31 december 2000" ersättas med "till och med den 31 december 2003".
2. Bilagan till beslut 95/328/EG skall ersättas med bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Artikel 1.2 träder i kraft 45 dagar efter det att detta beslut har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 januari 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 15.

⁽²⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 191, 12.8.1995, s. 32.

⁽⁴⁾ EGT L 354, 30.12.1998, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 122, 14.5.1997, s. 21.

⁽⁶⁾ Se sidan 39 i detta nummer av EGT.

⁽⁷⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 17.

⁽⁸⁾ EGT L 2, 5.1.2001, s. 21.

⁽⁹⁾ EGT L 51, 24.2.2000, s. 30.

⁽¹⁰⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 40.

BILAGA

HYGIENINTYG

för fisk- och vattenbruksprodukter avsedda för export till Europeiska gemenskapen

Referensnummer:

Avsändarland:	
Behörig myndighet ⁽¹⁾ :	

I. **Identifiering av fiskprodukter**Beskrivning av fiskprodukter – vattenbruksprodukter ⁽²⁾:

— Art (vetenskapligt namn):

— Produktbeskrivning och typ av förädling ⁽³⁾:

Kodnummer (i förekommande fall):

Typ av förpackning:

Antal förpackade enheter:

Nettovikt:

Erforderlig temperatur vid lagring och transport:

II. **Produkternas ursprung**

Namn och officiellt/officiella godkännandennummer/registreringsnummer på den eller de anläggningar, fabriksfartyg, kyl- eller fryshus, eller frysfartyg som av den behöriga myndigheten fått godkännande att exportera till gemenskapen:

.....

III. **Produkternas destination**

Produkterna är avsända

från:

(avsändningsort)

till:

(destinationsort och destinationsland)

med följande transportmedel:

Avsändarens namn och adress:

.....

Mottagarens namn och destinationsadress:

.....

⁽¹⁾ Namn och adress.⁽²⁾ Stryk det som inte passar.⁽³⁾ Levande, kyld, fryst, saltad, rökt, konserverad, etc.

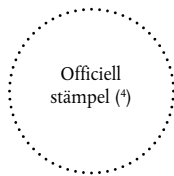
IV. Hygienförklaring

Undertecknad officiellt förordnad inspektör intygar

1. att de ovan beskrivna fisk- och vattenbruksprodukter har fångats, landats och i förekommande fall förpackats, hanterats, märkts, beretts, bearbetats, frusits, tinats, lagrats och transporterats under förhållanden som minst är likvärdiga med de som fastställs i rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter,
att de ovan beskrivna fisk- och vattenbruksprodukterna har genomgått hygienkontroller som minst är likvärdiga med de som fastställs i direktiv 91/493/EEG och dess tillämpningsbeslut,
att de ovan beskrivna fiskprodukterna inte kommer från giftiga arter eller arter som innehåller biotoxiner,
2. dessutom, när det gäller frysta eller bearbetade tvåskaliga mollusker (musslor), att dessa har hämtats från produktionsområden där villkor gäller som åtminstone är likvärdiga de som återfinns i rådets direktiv 91/492/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av levande tvåskaliga mollusker.

Undertecknad officiell inspektör förklarar sig härmed ha tagit del av bestämmelserna i direktiv 91/492/EEG, 91/493/EEG och beslut 97/296/EG.

Utfärdat i , den
(ort) (datum)

.....
Den officielle inspektörens underskrift (*)

.....
(Namnförtydligande, titel och tjänsteställning)

(*) I intyget måste stämpeln och underskriften vara av en annan färg än resten av texten.